

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 9

מיום ראשון, י"ב בתשרי תשע"ד, 7.9.2014

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 9 מישיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, י"ב בתשרי תשע"ד, 7.9.2014, בשעה 19:30

משתתפים:

גב' שירה אבין - סגנית ומ"מ ראש העיר
 עו"ד אבי גרובר - חבר מועצה
 גב' רות גרונסקי - חברת מועצה
 מר עידן למדן - חבר מועצה
 ד"ר איריס קלקא - חברת מועצה
 מר אהרון אלמוג אסולין - חבר מועצה

חסרים:

מר יצחק רוכברגר - ראש העירייה
 מר טל עזגד - סגן ראש העיר
 מר יעקב קורצקי - סגן ראש העיר
 מר גיא קלנר - חבר מועצה
 גב' דברת וייזר - חברת מועצה
 מר רפאל בראל - חבר מועצה
 מר שמואל גריידי - חבר מועצה
 מר עידו כחלון - חבר מועצה
 גב' נורית אבנר - חברת מועצה

נוכחים:

גב' פרח מלך - מנכ"ל העירייה
 עו"ד מיכה בלום - היועץ המשפטי
 מר גיל גורדון - גזבר העירייה
 מר ניסים בן יקר - מבקר העירייה
 אדרי' ולדימיר לוינ - מהנדס העירייה
 מר גונן אליאסי - דובר העירייה
 גב' אורנה בן טובים - ע. סגנית ראש העירייה
 מר עינב בן יעקב - מנהל G.I.S
 גב' גילי מליק - מנהלת אגף החינוך
 עמית צדקיה - נציג הנוער
 גב' טלי נדיר
 גב' דליה רצון
 גב' ריבה מזרחי
 עו"ד ברוך חייקין
 מר דוד אלון
 רו"ח רוני דנה

על סדר היום:

1. פתיחת שנת הלימודים תשע"ה :
 - * דבר מ"מ וראש העירייה בפועל.
 - * דבר מנהלת אגף החינוך הגב' גילי מליק.
 - * מצגת שיפוצי קיץ.
2. אישור חוזה הקצאה וחווה פיתוח – עמותת אקיי"ם, רחוב התלמים 1, בהתאם להחלטת מועצה מיום 9.3.2014 + גובה דמ"ש סמליים של 1 ₪ לשנה.
3. אישור נוהל מתן רשות שימוש במקלטים ציבוריים בהתאם להחלטת ועדת מקלטים מיום 25.5.2014.
4. אישור תוספת להסכם חכירה בין העירייה לסוכנות היהודית – מתחם קריית הצעירים.
5. הקצאת קרקע עמותת אנוש – סמט' במעלה 9 בהתאם להמלצת ועדת הקצאות מיום 28.5.2014.
6. אלי ורות נתן, חנות מס' 5 (אטליז), רח' הרב קוק במרכז המסחרי.
 - א. אישור פטור ממכרז.
 - ב. אישור הארכת הסכם שימוש בנכס.
- בהתאם לחוות דעת משפטית מיום 26.12.2013.
7. אישור פרוטוקולים של ועדת תמיכות מיום 21.4.2013, 18.7.2013, 28.10.2013.
8. אישור פרוטוקולים של ועדת תמיכות מיום 6.8.2014, 14.8.2014.
9. דיווח בדו"ח הכספי המבוקר לשנת 2013.
10. אישור נוהל ועדת שמות.
11. אישור הרחבת צו חניה במתחם הסינמה סיטי גלילות צפון.
12. אישור הסמכת פקח – רוסלן סלבין ת.ז. 320687486.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 9, מיום 7.9.2014

13. שונות.

גב' שירה אבין: ערב טוב, אנחנו פותחים את ישיבת המועצה מס' 9, באיחור של חצי שעה כדי לאשר קוורום של שליש מחברי המועצה. חיכינו בצורה מסודרת עד 19:30, אנחנו פותחים ישיבה. אני חייבת לומר מספר דברים. צר לי שחברי מועצה עסוקים בפוליטיקה זולה ובמשחקים אפלים ובוחרים בהליכה משותפת לא להגיע לישיבה שהיא ישיבה שאמורה להיות ישיבה חגיגית, פתיחת שנה, מערכת החינוך של רמת השרון, ואנשים שמתדלים או מנסים לעשות את עצמם עסוקים בענייני החינוך של העיר הזאת וכמה חשוב לכולם החינוך, בסופו של יום כשהזמנו היום את מנהלת האגף ואת כל בעלי התפקידים שאנחנו מאוד מוקירים בתוך החינוך שלנו, הם בחרו שלא להופיע. אני חושבת שההתנהלות שלהם מדברת בעד עצמה, ואני יכולה רק להצר על התנהגות שכזאת. אבל אנחנו נמשיך ונשתדל, כמו שאנחנו עושים כל הזמן, לנהל את העיר שלנו.

גב' רותי גרונסקי: ברור מי מכוון את הצעדים האלה. ראש העיר הדפוק שלנו. גועל נפש. פשוט בושה.

גב' שירה אבין: אני אתן לכל אחד לדבר, רותי, תאמיני לי, לא אחסוך מכם את כל מה שתמצאו לומר. אני חושבת שערב פתיחת שנת לימודים בתפיסתי, וכשאנשים תמיד מדברים בכל הכתבות למיניהן, שמתמשים בפוליטיקה או עסוקים בפוליטיקה, אז מי שעסוק זה כל מי שלא הגיע היום, כי אם הוא בחר להצביע ברגליים או בידיים אבל לא להגיע לישיבה כל כך חשובה ולנושא כל כך חשוב שעומד היום על סדר היום, אני חושבת שזו תעודת עניות לכל אותם אנשים.

1. פתיחת שנת הלימודים תשע"ה:

* דבר מ"מ וראש העירייה בפועל.

* דבר מנהלת אגף החינוך הגב' גילי מליק.

* מצגת שיפוצי קיץ.

גב' שירה אבין: אנחנו עברנו קיץ לא פשוט, קיץ שבילינו כמעט חודשיים בנושא החירום והתארגנו במקביל, ואני מתייחסת לנושא של חינוך, התנהלנו בהרבה מאוד מצבים לא פשוטים, ומצבים למעשה שהיו חדשים לנו. אחד מהם הוא המצב עצמו, וכל ההיערכות שלנו בתוך העיר לדעת להפיק ובאמת למצב את כל מה שאנחנו יכולים בתוך הנושא של ההיערכות ולהכין את עצמנו למעשה בצורה המיטבית לכל מצב בעייתי כזה או אחר ולדעת שאנחנו באמת עושים את המיטב, ועשינו יום יום ושעה שעה כדי שבסופו של דבר נהיה ברמת מוכנות גבוהה. אני חייבת לציין שגם אנחנו ברמת מוכנות מאוד גבוהה, אנחנו קיבלנו את כל השבחים שרק ניתן ממפקד הפיקוד, ממפקד המרחב. ליוו אותנו כאן אנשים יקרים במשך כל התקופה הזאת, בחודשיים האלה, גם מפקד הנפה, מפקד המרחב היה שותף, וגם אנשי היקל"ר, כל מי שהיה צריך להיות שותף בתוך התהליך היה וישב ובאמת השקיע, ובסופו של דבר גם כשישבנו בסיכומים אז הביקורות והשבחים שאנחנו קיבלנו היו בפירוש ציון מעולה. אז חשוב להגיד את זה וחשוב להבין שבד בבד עם הנושא של החירום היו עוד כמה נושאים. אחד מהם היה ההחלטה של שר החינוך לעשות את קיץ של יחידות. קיץ של יחידות למעשה זאת היתה שנה ראשונה של התמודדות מאוד לא ברורה, מאוד לא פשוטה, מאוד לא מובנת, עם הרבה מאוד קשיים, ואני חושבת ששיתוף פעולה נפלא בין מערכת החינוך למגוונים הובילה בסופו של דבר והפירות שבשלו היו

מעולים והצלחנו למצב קיץ שבתוך החירום היתה קייטנה, היתה פעילות בתוך בתי הספר ובגני הילדים, פעילות מלאה, חשוב לציין את זה. לא בכל עיר ידעו לעשות את זה בדרך שעשינו את זה פה, ואני חושבת שקודם כל ההכרה והתודה מגיעה גם לאנשי החינוך וגם לאנשי מגוונים, שבאמת עם שיתוף פעולה ועם עבודה קשה ועם הרבה השקעה גרמנו לילדי העיר להיות בפעילות מלאה, אחר כך המשיכו גם הקייטנות, ועדיין היינו בתהליך מאוד רגוע והשתדלנו להוכיח כל הזמן שיש שגרה והשגרה קיימת, גם אם היא שגרה לא הכי שגרתית, עדיין חיים בתוך השגרה. ויחד עם זאת, גם במצב החירום התחלנו גם שיפוצי קיץ. הבחירה שלנו היתה לעשות את שיפוצי הקיץ למרות שהיה קיץ של ידידות והיה מצב של חירום, בחרנו לעשות את כל מה שאנחנו יכולים וכל מה שתכננו מראש במהלך הקיץ הזה. אז למעשה הקיץ הזה היה קיץ מאוד מורכב. אני לא יודעת כמה אנשים מבחוץ, אפילו הורים או תושבים, יכולים להבין את המשמעות שהיתה כאן, כי היו כאן כל כך הרבה תהליכים משותפים שקרו שזה משהו שהוא מאוד משמעותי ומאוד מורכב, ויחד עם זאת אני חושבת שבאמת כל המערכות שלנו עמדו בצורה מעולה, וכשהגענו לפתיחת השנה ראינו שגם אם יש, ואתם יודעים, גם כשפותחים שנה, בסך הכל היתה לנו פתיחת שנה חלקה, כשיש כל מיני דברים כאלה ואחרים שפה משהו לא הסתיים ופה יש עוד משהו שצריך לתקן ויש עוד דברים. ואנחנו כל הזמן ממשיכים להיות כמובן עם יד על הדופק וממשיכים לעשות את הדברים שצריך לעשות, אבל כן חשוב להגיד שבסך הכל כשלא היו תקלות ולא היו הפרעות בלתי רצוניות אז את כל מה שהצבנו לעצמנו לעשות עשינו. תוך, חשוב לי לומר זאת גם, תוך שיתוף פעולה מלא עם ועדי ההורים. ישבנו איתם גם במהלך הקיץ, ישבנו איתם לפני תחילת השנה. ההורים היו שותפים גם להתמודדות בחירום, היו הרבה מאוד הורים וועדי הורים שהיו להם חששות כאלה ואחרים מתוך השילוב והחזרה המוחלטת לשגרה ומה

יקרה אם שגרה פתאום כהרף עין תחזור להיות חירום, ויחד עם הצבא ויחד גם עם גורמים מהפיקוד, היו גם גורמים מהמשטרה שליוו אותנו, ישבנו עם ההורים, הסברנו להם את הדברים. כל מי שביקש לדעת וביקש לקבל אינפורמציה – עשינו מפגשים, הלכנו, דיברנו, הצגנו, ובסופו של דבר כשפגשנו את ההורים אני חושבת שמאחר וכל הגורמים היו ביחד זה נתן גם להורים להיות במצב רגוע, שלו, ולהתחיל שנה בצורה שונה.

חשוב לי כאן לציין את כל היחידות השונות שיש לנו בעצם, כי כשמדוברים על חינוך, חינוך זה משהו מאוד גדול, שבתפיסתי זה לא רק מס שפתיים, כמו שכנראה אצל חלק אחר מהחברים, ואני חושבת ששיתוף הפעולה בהובלה של גילי יחד עם זהורית ויחד עם ריבה ויחד עם דליה ויחד כמובן עם צוות המנהלים של בתי הספר וכל הגורמים החינוכיים, אני חושבת שבאמת נעשתה כאן עבודה מאוד מאומצת, מאוד יסודית, מאוד אכפתית ברמת כל תושב ותושב. הגישה, ולמעשה אני יכולה אפילו להגיד שלדעת לעטוף את ההורים, במיוחד בתקופה הזאת של המספר חודשים שחווינו ביחד עם המצב המאוד לא פשוט, אני חושבת שקודם כל מגיע באמת שאפו גדול, כי זה נעשה בצורה מיטבית, עם משהו שבא מאוד מבפנים, ועל כל קודם כל תודה רבה, גם בשמי, ואני משוכנעת שבשמים של כל מי שנמצא כאן מבין חברי המועצה, שגם חשוב לומר בהתייחסות של הסיור הספציפי שאנחנו עשינו בתחילת שנה, ודאגתי באופן אישי להזמין את כל החברים שבוע מראש. מי שבחר בסוף להגיע זה אותם אנשים שיושבים פה. אז קודם כל אני שמחה שהייתם, ואני חושבת שבימים כאלה המשחק של קואליציה ואופוזיציה הוא ממש לא רלוונטי, כי מה שחשוב שכל מי שרוצה להיות שותף ומי שחשובה לו מערכת החינוך ברמת השרון והילדים חשובים לו, מבחינתי הוא שותף מלא. עשינו סיור, היה סיור מאוד מרגש, עברנו בגני ילדים, בבתי ספר, בחטיבות, בתיכון. באמת היתה הרגשה שאני יכולה לומר שמאוד מילאה אותי, ואין לי ספק שהיא גם מילאה

את כל מי שהיה בסיור, כי ראינו שם דברים נפלאים שקורים יום יום בתוך מערכת החינוך שלנו. לראות ילדים מהגיל הרך מאושרים, מחייכים, שמחים ונהנים לבוא, ולראות ילדים שנמצאים בגני ילדים בגילאי 3, וזה למעשה היום הראשון שהם נפרדים מהוריהם, לא היה שום מקום שנתקלנו בבכי, בתחושות לא נעימות של הילדים, וזה מבחינתי אחד הדברים שאומרים שלילד כיף לבוא לגן זה אומר שכיף לו לבוא למערכת, זה אומר שהמערכת עושה את העבודה המיטבית. וזה מתחיל עם הילדים, והילדים הקטנים, להם בעצם יש את הקושי הכי גדול להיפרד בבוקר מההורים. כולנו מכירים את זה באופן אישי, גם מהיותנו ילדים וגם מהיותנו הורים. אז שוב, לכל הגורמים שבאמת היו שותפים, אני באמת חייבת להגיד תודה גדולה. אני חושבת שאנחנו בתוך העיר זוכים באנשים מדהימים שמשקיעים מעבר למה שהם צריכים להשקיע על הנייר ועושים את העבודה, ועל כך תודתנו. אני אומרת שוב, אני ממש מצרה שביום כזה, שעוד מעט נשמע מכל האנשים היקרים שלנו, מכל מי שיציג לנו את המערכת, לי באופן אישי עצוב. אני חושבת שזה לא רק בושה, זה הרבה מעבר לבושה, שאנשים בחרו לא להגיע. אבל כל אחד עושה את הבחירות שלו ובסופו של דבר זוכה בתהילה שלו.

אני עוד שני דברים רוצה לומר ואחר כך גילי תראה את זה במצגת, על הדגש שלנו על חידוש, כל הזמן חידוש תכניות נוספות ופיתוח תכניות בתוך המערכת. כל רעיון שאנחנו שומעים עליו, כל רעיון שמציעים לנו, אנחנו באמת בוחנים בצורה מאוד מעמיקה ומקבלים את ההחלטות בסופו של דבר ללכת עם רצון מאוד אמיתי ללכת לפתח ולשנות כל הזמן ולהוסיף עוד דברים לתוך המערכת. הרצון הוא כל הזמן ליצוק עוד ועוד, ולא בגלל שמה שקיים לא טוב, אלא להפך – יש הרבה דברים טובים ואנחנו רוצים להוסיף עוד דברים טובים כדי שיהיה לנו מכלול כמה שיותר גדול ושיהיה לנו היצע, שבעצם כל תלמיד יוכל למצוא, וכמו שתמיד אומרים, מסלול המאה, נכון?

שאנחנו בעצם חשוב לנו למצות בכל תלמיד ותלמיד את הפוטנציאל שלו ולתת לו את כל מה שרק ניתן כדי שהוא יצליח בסופו של יום. וזה התהליך שאנחנו גדלים למעשה עם הילדים. דבר נוסף שמאוד חשוב לנו, וגם הקיץ הזה ישבנו בסיטואציות כאלה ואחרות עם ילדים והורים שסביר להניח, יותר מסביר להניח, בעיר אחרת לא היו נותנים להם את הצ'אנס שאנחנו ממשיכים לתת כדי שהם יישארו בתוך המערכות שלנו וכדי שניתן להם את כל התמיכה ואת כל העזרה כדי שהם יסיימו את התיכון בסופו של דבר ויהיה להם 12 שנות לימוד, ומעבר לזה, אם נוכל ונתאמץ, יהיה להם גם תעודת בגרות. כי היום ללא שני הדברים האלה אין מה לחפש בשום מקום אחר. וזה בעצם הצעד הראשון. זה מה שאנחנו חושבים ועושים כאן כל הזמן. ואני חושבת שצריך להמשיך לעשות את זה, כי זה מה שמייחד אותנו ואת המערכת שלנו, כדי לתת באמת את המקסימום עבור כל ילד וילד.

אני רוצה עוד מילה אחת, כי יושבת אתנו גם ריבה, ואני באופן אישי מאוד אוהבת את ריבה ומאוד מעריכה את כל העשייה שלה. ריבה הרבה מאוד שנים עבדה ושימרה והוסיפה וגידלה מערכת של גני ילדים בצורה שבאמת רק להתגאות, עם כל הקשיים ועם הצמיחה, אם אנחנו חושבים על כמה גנים היו לפני כמה שנים ואיפה אנחנו עומדים היום, זה רק מראה שהעיר שלנו מצעירה, והעבודה שעשית, באמת מגיע לך תודה גדולה. אנחנו עוד נחגוג ונעשה, אבל אני חושבת שזה בהחלט המקום להכיר תודה על הרבה שנים שאת באה כל בוקר עם חיוך ועם אהבה למה שאת עושה, וזה הדבר הכי חשוב. מה הגננות אומרות ואיך הגננות רואות אותך והקשר שיש לך עם הגננות זה לא משהו שהוא, אני מניחה, קורה כל יום, אבל אנחנו בהחלט ערים לו, כי יש לי שותפות של הרבה שנים בתוך הנושא הזה ואני חושבת שבאמת מגיע. מגיעה תודה גדולה לריבה. ובאותו מעמד, יושבת אתנו גם דליה רצון, דליה היא המחליפה של ריבה, ודליה נמצאת במערכת כבר הרבה שנים, אבל גם לך

דליה, כי עבדנו עכשיו באמת בכל התקופה של החודשים האחרונים והחבירה המשותפת והשעות של מחשבה ביחד, אז קודם כל אנחנו בטוחים בהצלחתך והצלחתך היא הצלחתנו, אבל אנחנו באמת מאחלים לך שתעשי חיל, ואני בטוחה שריבה תיתן תמיד עצות אם נזדקק להן, מניסיונה, אבל אנחנו איתך ואנחנו משוכנעים שנמשיך ונתקדם טוב, נכון וראוי. גילי, אלייך.

-הקרנת מצגת-

גב' גילי מליק: זה היה היום הראשון ללימודים, ואני לא יודעת אם יש עוד מערכת שכל שנה מתחילה מחדש, שמונה בבוקר, 1/9, הולכים כולם בהתרגשות כל כך גדולה, גם ילדים, גם הורים. ומה שראיתם זה בעצם מצגת, שאני רוצה להודות לזהורית, לריבה ולדליה על עבודה מאוד מאומצת כדי להראות לכם מה בעצם היה ביום הראשון. מערכת החינוך ברמת השרון מאמינה בשני עקרונות יסוד, שניהם לפניכם. האחד – בכולנו יש משהו שהוא חזק, שהוא דומיננטי. התפקיד של המערכת הוא לגלות את אותו דבר שחלקנו מגלים בגיל מבוגר מדי. אנחנו רוצים לעשות את זה בגיל הנכון, בגיל צעיר. זה העיקרון הראשון. העיקרון השני הוא חיבור בין קהילה לחינוך יוצר הזדמנויות, ואנחנו רוצים לנצל את ההזדמנויות האלה להתפתחות ולהצלחה. אלה הנתונים של מערכת החינוך – יש לנו 2,076 ילדים בגני הילדים, ב-70 גני ילדים; יש לנו 3,861 תלמידים בבתי הספר היסודיים, 8 במספר; יש לנו שתי חטיבות ביניים, 1,272, והיתרה היא בתיכונים, היא לא רשומה כאן, אבל זה 1,500 אם אני זוכרת בעל פה, 1,591 ילדים בתיכונים. 209 ילדים שהיו באמצע, אלה 209 ילדים שלומדים במסגרת החינוך העצמאי החרדי. יש לנו כמובן ילדים שלומדים במסגרות האחרות העצמאיות, שלא על כולן יש לנו נתונים כי הפיזור שלהן הוא רחב.

עו"ד אבי גרובר: איך זה עומד בגדול ממה שהיה?

יש עלייה של כ-7%.

גב' גילי מליק:

ובין יסודי וכאלה? אנחנו רואים עלייה גדולה

עו"ד אבי גרובר:

ביסודי?

העלייה היא בעיקר בבתי הספר היסודיים, פחות

גב' גילי מליק:

גדולה בגני הילדים. חטיבות ביניים ותיכונים העלייה עדיין לא ניכרת, מה עוד שבתכונים יש לנו שכבה אחת שילדי אורנית הפסיקו ללמוד בה השנה, כך שסטטיסטית הנתונים יורדים על פניו.

כמה תמונות של לפני ואחרי: בית ספר אוסישקין – יש לנו גידול של כיתה אחת נוספת בבית ספר אוסישקין, 161 ילדים פתחו את שנת הלימודים בכיתות א' ב-5 כיתות ועיריית רמת השרון הכשירה גם אזורי נופש לילדים בתוך בית הספר, ובעיקר כמובן את אולם נירה, שם הוצבו שתי כיתות לימוד. אתם יכולים לראות את העבודות באולם נירה. אגב, האולם התחתון באולם נירה שימש כבית של הקונסרבטוריון, הוא היה מאוד לא מטופח לאורך השנים, משום שאי אפשר לעשות את הכל בבית אחת. כך הוא נראה היום, כפי שאתם רואים. כיתות לימוד, שירותים, מקום בהחלט מרווח. עדיין לא מצויד, תגיע לשם אזעקה, יגיעו לשם סורגים כשיגיע הציוד. שני גני ילדים יש לנו בבית ספר אור השחר, הם לא במסגרת חטיבה צעירה, הם גני ילדים, צמודים לכיתות א' בבית הספר, וגם שם יש לנו עלייה במספר הילדים והיה צריך לעשות הכשרה, התאמה של המרחב לשתי כיתות גן. אתם רואים מימין את התמונה שלפני ומשמאל את התמונה של אחרי. אתם יכולים להתרשם ממסדרונות אור השחר, בית ספר שבאמת קיבל תנופה נהדרת בשנה האחרונה בעקבות כניסתו לפני שנה של עוזי, מנהל בית הספר. אתם יכולים לראות בתמונה למטה את הצביעה הנפלאה בחוץ, את המסדרונות שקולפו השטיחים הוותיקים והעתיקים שצברו כל כך הרבה אבק, ויש מסדרונות יפים, וכמובן

הפרגולה, ההצללה והדשא. קריית יערים, יש לנו שיפוץ של השירותים שהיה בקיץ, אתם יכולים לראות, והשירותים ממש הסתיימו בימים אלה. לא סיום סופי, הם ימשיכו בסוכות. אנחנו רצינו שתלמידים יוכלו לתפקד בבית הספר, אבל יהיו עדיין עוד שיפורים שיקרו בסוכות. בית ספר גולן – כל חלונות בית ספר גולן הוחלפו, ומה שאתם רואים כאן זה לא רק חלונות חדשים אלא גם ספרייה חדשה, שבעצם היתה החלפה בין המיקום של בית הכנסת לבין הספרייה, כל אחד זכה במתחם חדש. בית ספר אורנים – העבודות בעיצומן, כך זה היה נראה לפני כמה ימים, כל יום יש שינוי, העבודות האלה צפויות לקחת כמה חודשים ואנחנו מקווים שעוד במהלך השנה תלמידי כיתות א' ב' יוכלו לחזור למתחם החדש ולאכלס את הכיתות החדשות. נווה גן – יש לנו גן ילדים חדש, שני גני ילדים שמוקמים בנווה גן. אחד מהם משוכן באופן זמני במתנ"ס, ומה שאתם רואים זו בעצם החצר של אותו גן. אתם יכולים לשים לב בתמונה השמאלית והימנית, אתם יכולים לראות תהליך של הקרון, שהוא היה הקרון שעמד בשטח של החצר צמוד למתנ"ס, אתם רואים את השלב הראשון מימין, האמצעי הוא השלב השני, והשמאלי מפרספקטיבה, ועכשיו דליה תראה לנו איך זה אחרי.

גב' דליה רצון: אין לנו אחרי, אבל אני ביקרתי שם הבוקר ומקסים.

גב' גילי מליק: אז פה ברחת תמונה.

גב' שירה אבין: אנחנו נעשה, והבטחתי את זה גם לחברי ועדת חינוך, נעשה סיור ונגיע גם לשם. ראיתם מה היה לפני, תראו מה עכשיו.

גב' גילי מליק: מועדונית תלתן – אתם יכולים לראות בתמונה הימנית לפני ומה קורה אחרי, גם כן בעצם מתיחת פנים רצינית. כמה מילים: הכנו פה באמת מכל טוב. אם אתם תרגישו שאני קצת מייגעת אתכם אז

תעצרו אותי, כי יש לנו באמת הרבה דברים להראות. תכנית הליבה לגנים היא כמובן תכנית ארצית שמתייחסת ל-4 אשכולות עיקריים: שפה ואוריינות, מתמטיקה-מדעים, אמנות וכישורי חיים. כל גני הילדים פועלים עפ"י תכנית הליבה הזו. יש גם אוריינות, כמובן, בתוך גני הילדים, יש לנו ספריית פיג'מות, יש לנו סל תרבות עירוני משותף עם הרבה העשרה, יש לנו גנים ירוקים. זה תהליך שהתחיל, חלק מגני הילדים יוסמכו וחלק יתחילו בתהליך הזה גם השנה הזו. יש לנו כמובן תכניות לימוד נוספות, קוראים להן במשרד החינוך תל"ן, בהן הילדים לומדים ריתמוסיקה וחינוך גופני, יש גם תמונות בצד שאתם יכולים להתרשם. מוסיקה – באשכול הגנים, מי שיבוא לטייל באשכול יוכל לראות כלי מוסיקה שהם בעצם כמו פסלי עיצוב סביבתי, אבל הילדים מנגנים עליהם, על הפסלים האלה, וזה חלק מהתכנית שלהם. מוזה באה לגן – חינוך לאמנות בתוך גני הילדים, כשמדריכת מוזיאון מגיעה לגן והילדים פוגשים כל מיני אמנים. כישורי למידה – תכנית שהתחלנו בשנה שעברה ע"י הפסיכולוג רמי כץ, שהיא בעצם מטפחת את הכישורים הקוגניטיביים וההתנהגותיים של ילדים ומייצרת המון הזדמנויות של התנסות ושיפור תפקודי מוח. תבואו לגנים ותראו את הילדים ממש עוברים במסלולי מכשולים בכניסה לגן. כמובן בשלבים מסוימים של השנה. אנחנו עובדים מאוד חזק באגף החינוך על רצפים בין גני הילדים לבין בתי הספר הקולטים, יש תכנית שלמה בעניין. נעבור בכמה מילים לבתי הספר היסודיים – ביום שישי הקרוב יש לנו חשיפה לפעילויות הפנאי שהתלמידים יוכלו להירשם אליהן. יש לנו פעילות של זה"ב בגן במגרש הבטיחות, יש לנו כמובן פעילויות של עידוד קריאה בשיתוף עם רשת הספריות העירוניות, לילה לבן, מפגשים עם סופרים, סדנאות כתיבה. יש לנו שיתוף פעולה שהולך ומתהדק עם הקונסרבטוריון – התחלנו בשנה שעברה יחד עם הקונסרבטוריון וגם עם מחלקת התרבות ובית ספר רימון כמה תכניות, אחת מהן זו הנחלת הזמר

העברי. תלמידי כיתות ג' שהצטרפו השנה, חלק מהם היו בשנה שעברה, בית ספר אורנים התחיל בשנה שעברה, השנה הצטרפו תלמידים נוספים. ניווט עירוני – אנחנו חושבים שהילדים צריכים להכיר את העיר שבה הם נמצאים, קידום הבריאות, כמובן שפת הסימנים, ואנחנו רוצים להראות לכם קליפ קצר. שזה, אגב, דבר ייחודי ברמת השרון. כל מי שמגיע לעיר אומר: מה זה הדבר הזה שכל הילדים כאן יודעים לדבר ולשיר בשפת הסימנים?

תקלה קטנה, אז אני בינתיים אדבר על דיבייט, על הנואם הצעיר, שזה מיזם משותף יחד עם רוטרי. השנה תלמידי ה'ו' השתתפו בתוך הדיבייט. שנה שעברה הדיבייט התקיים בבית ספר אמירים וזו היתה חוויה נפלאה לילדים בשנה שעברה, אנחנו רוצים להרחיב אותה השנה.

גב' דליה רצון: רק משפט אחד אדבר אולי בסימנים – מה שרצינו להראות כאן זה בעצם משהו עם האינטרנט כאן, אני מתנצלת. רצינו להראות לכם את מסלול המאה בתיכון רוטברג. כל תלמידי המסלול – י', י"א, י"ב – למדו את שפת הסימנים. הם יצאו למוזיאון, הם נפגשו עם מרצים חרשים וכד' והם העבירו את הלימוד של השפה בעצם לכל תלמידי בית הספר. התכנית הזו מתחילה מבעצם כיתות א'-ב' עד י"ב, זה חוצה את כל הגילאים. תכנית מיוחדת ובאמת מדהימה.

!!!: לא תהיה בעיה של העתקה בשיעורים?

גב' גילי מליק: לא, להפך. הם ישכללו את השפה, זה רק טוב. כל שפה, כל אוריינות, היא טובה. תכנית המעברים שלנו היא ברצף של גן לבתי ספר יסודיים, שקודם אמרתי עליה מילה, היא ממשיכה כמובן בין בתי הספר היסודיים לחטיבת הביניים. יש מפגשים בין בתי הספר. בתי הספר המזינים נפגשים עם ילדי החטיבה ואנחנו משתדלים עד כמה שאפשר בתכנית סדורה לרכז את המעברים. כל בתי הספר מוסמכים לבתי ספר ירוקים. כמה מילים

על תכניות המצוינות – אתם יודעים שיש בערים הגדולות בתי ספר למחוננים, ותמיד הורה עומד בפני דילמה מה לעשות, האם לשלוח את הילד המוכשר שלי לבית ספר מנותק מסביבת הלמידה שלו או דווקא להישאר עם חברת הילדים שלי וללכת ליום אחד לבית ספר מיוחד, וזו המדיניות של העיר כאן ברמת השרון כבר כמה שנים טובות. מדיניות שמאוד מוצלחת. אני חייבת לומר לכם שאני ישבתי השנה במכרזים במשרד החינוך, גם העיר תל אביב עומדת לחקות את המדיניות הזו ופותחת במקביל לבתי הספר למחוננים גם בתי ספר שתלמידים מגיעים ליום אחד. ראו את הגילאים – רמון זה לקטנים, לילדי הגן וכיתות א'-ב', רמה לילדי ג'-ו', רם למחוננים בין ו' ל-ט' ויש לנו גם תכניות למצטיינים. רום למצטייני ג'-ט' שמגיעים בקצה יום הלימודים, ורמבו לתיכון יי-י"ב.

ילדי החינוך המיוחד ברמת השרון – בכוונה הבאתי בפניכם את המספרים של ילדי החינוך המיוחד, כדי שתקבלו מושג שכמות הילדים שלומדים במסגרות של חינוך מיוחד היא לא קטנה. חלקם לומדים בתוך היישוב וחלקם מחוצה. חלק מילדי חינוך מיוחד מגיעים עם סייעות לבית הספר. אלה תלמידים שבעצם עברו ועדות מיוחדות ומשרד החינוך מאשר להם את הסייעות, יש ילדים שמקבלים סייעות רפואיות, אתם יכולים להתרשם מהמספרים, אני לא רוצה לחזור עליהם, ויש לנו לא מעט ילדים שמוסעים, שימו לב, יש לנו 113 ילדים שמוסעים מחוץ לרמת השרון. אני חייבת לומר מילה, שהמסגרות שהילדים האלה מוסעים אליהן הן מסגרות שונות. כי אנחנו קוראים להם ילדי חינוך מיוחד, אבל הסיבות שהם נקראים ילדי חינוך מיוחד הן מאוד מגוונות, ואנחנו למעשה נעזרים במספר רחב מאוד של מוסדות חינוך בכל האזור שלנו, שמאפשרים לילדים שגרים ברמת השרון לקבל את אותו חינוך. כמובן זה כרוך במערכת הסעות לא פשוטה, והמערכת הזו היא מערכת שאחר כך אני אתן שקף נפרד שמתייחס אליה. אני חושבת שכדאי להתבשר

מהמספרים שאתם רואים בפניכם. 87% מתלמידי תיכוני העיר זכאים לתעודת בגרות. זו עלייה של 2% משנת הלימודים הקודמת. אני רוצה שתשימו לב, מדובר על ע"ב. עכשיו בימים אלה מתפרסם ע"ג, אנחנו תמיד בדיליי של שנה אחורה מזמן סיום הבגרויות. אבל אנחנו נמצאים פה בעלייה עקבית מאוד סטבילית משנה לשנה של עלייה בזכאות. אני רוצה להגיד לכם נתון מרגש, ושירה רמזה בתחילת הדברים שלה, שימו לב רבותיי, 100% מתלמידי החטיבות התקבלו לתיכונים. ניהלתי את תיכון רוטברג 10 שנים, רבותיי, לא היה כדבר הזה. לא היה מצב ש-100% מילדי העיר, אפילו לא ילד אחד מהחינוך הרגיל שיצא לאיזושהי מסגרת מחוץ ליישוב. תראו, זה אתגר עצום. אני יכולה לומר לכם שבדיעבד יסתבר אם המהלך הזה היה נכון או לא נכון, אבל יש פה נכונות מאוד גדולה של התיכונים לקלוט את כל הילדים, עבודה מאוד מאומצת שנעשית בחטיבות הביניים. לא תמיד הילדים מצליחים לשרוד. לפעמים אחרי תקופה מסוימת בא ילד או בא בית ספר ואומר: זה לא עובד ביחד. אבל אני חייבת לומר שנעשה השנה באמת מאמץ יוצא דופן כדי שזה יקרה. אותו מספר, 100% רבותיי, תלמידים הוגשו לבחינות בגרות. אנחנו יושבים באזור השרון, באזור תל אביב. אתם יודעים עד כמה יש בתי ספר שממליצים לילדים לא לגשת לבחינות בגרות כדי שהנתונים הסטטיסטיים אחר כך, כשזה מצוטט בעיתונות, יהיו 98% מילדי בית הספר זכאים לתעודת בגרות. זו לא המדיניות של רמת השרון. כל ילד שמגיע לתיכון, שלומד, שיש לו ביקור סדיר, שיש לו איזשהם הישגים שמעידים על איזשהו תהליך של שיפור, יכול לגשת לבחינת בגרות. לא כולם מצליחים כי בחינות הבגרות, אגב, אני חייבת לומר בסוגריים, במקצועות מסוימים נעשו מאוד קשות בשנים האחרונות. כל שר והאג'נדה שלו בעניין, ואני לא ארחיב. עוד נתון אחד זה אחוז המצטיינים בבגרויות מקרב הזכאים, הוא 14.1%. זה

אחוז מאוד יפה. מדובר על ילדים, תראו את כל המלל למטה, שמקבלים 95 בלפחות 30 ו-95 ב-25. זה פשוט נתונים נפלאים ממש ויוצאי דופן.

גב' רותי גרונסקי: השאיפה צריכה להיות ש-100% יסיימו 12 שנות לימוד. לא חייבים בגרות, אבל-

גב' גילי מליק: אנחנו בהחלט שואפים לזה, ואני אומרת, למרות הכל יש ילדים שהישיבה האוטומטית בבית הספר מפתחת התנהגויות שלא את ולא אנחנו היינו רוצים שהיא תהיה. תראי, אנחנו באחוזי נשירה מהקטנים ביותר בארץ, לדעתי זה בסביבות 98%, אבל יש תמיד, לצערי המילה תמיד היא נפלטה לי אבל היא אמיתית. יש תמיד כמה ילדים שהם שם.

שימו לב לנתון הבא, וזה, אבי, מה ששאלת קודם. 563 ילדים סיימו שנה שעברה את שני בתי הספר התיכוניים. מתוכם 173 תלמידי חוץ, אלה ילדי אורנית, שערי תקווה, וילדי החוף שמגיעים לרוטברג לספורט ולאמנויות לאלון. שימו לב כמה ילדים מתחילים את כיתות א' השנה. 740 ילדים, וכולם תושבי רמת השרון. אז אם תעשו 563 פחות 173 תגיעו בערך ל-390, 740 זה ממש הכפלה של מספר הילדים. תבינו מה קורה בעיר כמו רמת השרון מבחינת גידול הילדים. אני חושבת שיש פה תופעה טובה שאנשים צעירים רוצים שהילדים שלהם יקבלו את החינוך המקומי. תהליך שהתחלנו שנה שעברה – התחלנו תהליך מאוד מעמיק של למצוא את הצבע לכל בית ספר יסודי, את הייחודיות של כל בית ספר. הוא תהליך לא פשוט, ויש ממש מעבר שלם שבתי הספר עושים מההנהלות פנימה. אנחנו מקווים שלקראת סוף השנה הזו נוכל לצאת כבר בפרסום גורף לכל בתי הספר, כולל בית ספר אור השחר. כל בית ספר יהיה לו אפיון משלו. אני לא מספרת לכם, אבל יש שם יופי של רעיונות ויופי של תהליכים שכל בית ספר עושה.

מתנדבים בגן – מחר בבוקר מתחיל מפגש של מתנדבים בבתי הספר ובגני הילדים. זו תכנית התנדבותית של סבים וסבתות יום בשבוע, מגיעים לבתי הספר, וגם... חינוך לגמלאים שעוזרים בבתי הספר בסביבות שעתיים שלוש בשבוע בכל המקצועות החברתיים, וכמובן יש לנו את בני הנוער שלנו שמתנדבים כחלק מהתפיסה החינוכית של כולנו – גם חונכים לימודית תלמידים בכיתות ב'-ו' וגם עושים אינספור פעילויות במסגרת מפתח הלב, שפת הסימנים, כמובן תכניות בין דוריות. אמרתי קודם ואתם יכולים לראות עכשיו – כמות הילדים שמוסעים וכמות ההיסעים שמסתובבת כל יום ברמת השרון היא עצומה. 1,100 תלמידים מוסעים כל יום.

גב' שירה אבין: איזה אוטובוס יפה. אהבנו את האוטובוס גם.

גב' גילי מליק: 160 ילדי חינוך מיוחד, הזכרתי קודם, מוסעים מחוץ לאזור רמת השרון ומשובצים בכל הרכבים – רכבי מעלון לנכים, מוניות, טרנספורטרים, מיניבוסים, אוטובוסים. כמובן מלוות בהסעות. ויש לנו גם בתוך היישוב 930 ילדים שמוסעים בשל המרחק וגם מעבר לכך.

כמה סרטים קצרים, שתוכלו לראות בעזרתם את בתי הספר שלנו. ראשונה חטיבת עלומים, שהתחילה ממש שבוע לפני תחילת הלימודים מנהלת חדשה, קוראים לה איריס, לא תראו אותה כאן, אבל בטח תיפגשו איתה במסגרת אחרת.

גב' שירה אבין: האמת שפגשנו אותה, מי שבא פגש.

- הקרנת מצגות -

גב' גילי מליק: את הסרט הזה עשתה תלמידת בית ספר עלומים כמובן. זו דליה, המנהלת היוצאת. אנחנו נקצר וניתן לכם טעימה מכל בית ספר. יש לנו 4 יסודיים, חטיבת ביניים קלמן, וגם שם נעצור לפני הסוף.

בחרנו להציג את כיתת המנהיגות בקלמן, שהיא כיתה ייחודית ברמה הארצית. ילדי התיכונים מאוד מתרגשים בדקות אלה, משום שהלילה ב- 23:30 תיכון אחד וב-24:00 תיכון שני עומדים לצאת למסע לפולין. תיכון אלון 293 תלמידים, מורים, הורים, תיכון רוטברג 221 תלמידים, מורים, הורים, עומדים לצאת לפולין. תיכון אלון. הבאים בתור, אנחנו רוצים לתת לכם טעימה מיחידת כפיר, יחידות המתנדבים שלנו. אנחנו נסיים באיזושהי טעימה מבתי הספר היסודיים שלנו. אתם יכולים לראות כבר את הסלוגנים של בתי הספר שמתחילים להתגבש סביב הצבע שלהם, אחד שונה מהשני.

אני מבקשת לסיים בנקודה שבה שירה פתחה ולהודות לריבה. זו פעם אחרונה שאת כאן בתפקיד, אחר כך תבואי כאחת מהקהל. אז באמת אחרי שנים ארוכות של עשייה, אני חייבת להגיד משהו – את לא איבדת את החיוניות הזאת. הסתכלתי עליך היום בבוקר ואמרתי: יא אללה, אני כבר מתחילה לספור את השעות ואת ככה. אז זה באמת תענוג עצום לעבוד אתך ולצדך.

גב' ריבה מזרחי: היה לי לכבוד רב לשרת את העיר לא מעט שנים. התחלתי מלהיות גננת בגן תאנה, יש פה תלמיד, אחד התלמידים המצטיינים שלי, יש לי עוד כמה מצטיינים. ולאט לאט זה כל מיני תפקידים. ראיתי גם את הנוער ברמת השרון, ניהלתי מתנ"ס ברמת השרון, ועכשיו אני משאירה 70 גנים. קיבלתי לידיי 33 גנים, אני משאירה לדליה ירושה של 70 ועוד שניים בבנייה, ואני משערת שנצטרך עוד שניים בבנייה. אז דליה, תורך.

גב' גילי מליק: תודה רבה.

גב' רותי גרונסקי: אני באתי היום לישיבה למרות שיש יום הולדת של חבר קרוב שלי, יום הולדת 60, ואני מאחרת לאירוע, כי מערכת החינוך ברמת השרון יקרה לי. את כל הפעילות הציבורית שלי התחלתי בבית ספר גולן בתור יו"ר ועד הורים ובמושבה בטוחה לרוץ ברחובות אחרי הילדים בגינות.

גב' שירה אבין: התחלנו ביחד.

גב' רותי גרונסקי: נכון, עם שירה ביחד הקמנו את מושבה בטוחה לפני 13 שנה, נדמה לי, משהו כזה. אני בושה ונכלמת בתור חברת מועצה במה שקורה פה היום. אני גם מאוד מתרגשת, אני לא פוליטיקאית, לא נולדתי פוליטיקאית, אני לפעמים קמה בבוקר, צובטת את עצמי ולא מבינה מה אני עושה פה. באתי מתוך רצון אמיתי וכן לעזור ולשפר ולעשות דברים טובים לעיר הזאת, כמו שאני עושה כל השנים בהתנדבות ללא שכר. אין לי שאיפות להיות ראש עיר, אתם יכולים, זה יהיה רשום בפרוטוקולים, ואני מתביישת שחברי הקואליציה החליטו מהשיקולים שלהם, וברור לי שאיזיק רוכברגר עומד מאחורי ההחלטה הזאת שלהם והוא זה שעודד אותם לעשות את הצעד המביש הזה, ואני חושבת שהם מבזים את האנשים שעובדים בעירייה ועושים מזמנם ותורמים למערכת. אני השבוע שילמתי פעם אחרונה בתיכון אלון לבת שלי והיד ממש רעדה לי כשחתמתי על הטפסים, ואני מאוד מצטערת לעזוב את מערכת החינוך של רמת השרון, כי אני חושבת שיש לנו מערכת טובה. יש בה תקלות ויש בה הרבה פעמים דברים שצריכים לשפר, ובשביל זה אני קול, לא רק בשביל לקטר בבית, אלא באמת מתוך רצון כן שהדברים ייעשו אחרת. אני פשוט מצרה על זה שהישיבה החגיגית הזאת, שהתחילה עם פתיחת הנושא של החינוך, נעשתה בצורה כזו, ואני רוצה להגיד שאני מתביישת בחברי המועצה האחרים שלא הגיעו. ודברת, שהיא מחזיקה תיק החינוך, אני חושבת שהיא צריכה להתבייש שלוש פעמים, לא פעם אחת. אז אני מצטערת שאני צריכה ללכת, פשוט אני באמת באתי כי חשבתי שאני אספיק להיות ביותר זמן, אבל אני נאלצת לעזוב. ושירה, אני רוצה גם להגיד שאני מעריכה מאוד את מה שאת עושה, את עובדת כמו חמור מהבוקר עד הערב, את עושה תפקיד שנכפה עלייך לעשות אותו, לא מרצונך נפלת לתוך הקלחת הזאת, ואני חושבת שבמקום להוקיר ולהעריך, מה שהם עושים לך זה פשוט בושה וכלימה.

גב' שירה אבין: הם עושים לעיר, לא לי.

גב' רותי גרונסקי: הנה, עכשיו גם בעלי בא ושמע את הסוף של הנאום שלי. הוא מחכה לי בחוץ לצאת לאירוע.

גב' שירה אבין: אז אותו חבר הוא גם חבר שלי, אבל אני נשארת אתכם.

מר אהרון אלמוג אסולין: אפשר שאלות לראש אגף החינוך?

גב' שירה אבין: בהחלט.

מר אהרון אלמוג אסולין: קודם כל, כל הכבוד על העשייה, ואני בהחלט מצטרף לברכות של כולם. אנחנו לא נלאה את כל הציבור. בכל זאת, בלי להישמע מבטל שמחות, מה עוד צריך לעשות? היתה לנו סוגיה אחת במהלך הקיץ הקטלני הזה שדיבר על הסרדינים, איך העיר עומדת?

גב' גילי מליק: פאר עשתה עבודת נמלים במהלך הקיץ. נמלים חרוצות, עובדות יום ולילה בתוך המחילות ובחוץ. אנחנו נמצאים במצב שכמעט בכל כיתות א' הכיתה המאוכלסת ביותר היא בת 33-34 ילדים. לא מקרי, אלא תוצאה של עבודה.

גב' שירה אבין: אני רוצה להוסיף דווקא ולחדד בנושא הזה. אנחנו ישבנו ודנו רבות על הנושא הזה. ברמת השרון הרבה מאוד שנים, למעשה זו אגינדה שקיימת ואנחנו תמיד מנסים לדאוג שהכיתות תהיינה כמה שיותר קטנות. כמובן צריך להבין ש-20 וקצת תלמידים זה לא משהו שהוא נכון גם מבחינה חינוכית, אבל לא להגיע לכיתות של 40 תלמידים. חשוב לציין בנוסף ששר החינוך השנה בא עם אגינדה מאוד ברורה ופנה לכולם שתהיינה כיתות של 40 תלמידים, שאלה כיתות תקניות. אצלנו בעיר הרבה מאוד שנים יש

כיתות לא תקניות, ואנחנו מממנים בסכומי עתק את הכיתות האלה כי אנחנו מאמינים שצריכות להיות כיתות יותר קטנות. ובאמת בהמשך למה שגילי אמרה לגבי הנושא של כיתות א', אנחנו שקדנו באמת כל החופש הזה כדי לדאוג לזה שתהיינה כיתות לא של 40 תלמידים, ומעבר לזה קיבלתי גם החלטה כשישבנו יחד, חוץ מהצוות המקצועי ישבנו גם עם ועדי ההורים של כל בתי הספר, וההחלטה בסופו של דבר והאחריות היתה צריכה להיות שלי, ואני אמרתי שלא יהיו כיתות של 40 תלמידים, כי אני חושבת שזה לא נכון. גם אם אני אעמוד מול שר החינוך, עדיין אני מאמינה שהכיתות צריכות להיות יותר קטנות. עמדנו והתעקשנו ובאמת פתחנו כיתות שהן כיתות בהחלט מרווחות, מתוך ההכרה שזה מה שאנחנו רוצים וככה נמשיך.

גב' גילי מליק: אני מקווה שהשר יחזור בו מהחלטתו.

עו"ד אבי גרובר: איזה מה?

גב' גילי מליק: זהו, הרבה מאוד החלטות נפלו. לא אמרתי את זה בהתחלה, אבל הבאנו לא סתם את הציטוט של אדריכל ה... אני חושבת שמערכת החינוך עומדת בפני כל כך הרבה שינויים בו זמנית, כמעט בכל חתך אפשרי. אני חייבת להוסיף לדברים של שירה, יש תכנון לבית ספר חדש שעומד להיות מוקם באזור מורשה, שהוא כבר נמצא בשלב תכנוני, מתחיל אוטוטו, ויכול להיות שיוקם בית ספר נוסף גם קרוב אלינו.

עו"ד אבי גרובר: קודם כל מילה טובה לכל האנשים שעושים. רואים שיש פה המון אכפתיות ורצון באמת לעשות את הטוב ביותר. אני חושב שלעבוד עם ילדים זה אחד הדברים הכי כייפים שיש, ויש לנו פה חומר גלם, אם אפשר להגיד את זה במובן הזה, נהדר, וכיף לעבוד איתו. אני, גם יוצא לי פה ושם לגעת בילדים, אני גם רואה את זה מהילדים שלי. אנחנו נמצאים בתקופה מאוד מאתגרת, מול גאדג'טים ואייפונים, מאוד זמינות שלהם

להרבה מאוד דברים, וכאילו לשבת בכיתה עם מורה במשך 45 דקות ולשמוע שבני ישראל הלכו במדבר, אני חושב שזה לא מעט אתגר למי שעומד בראש המערכת וצריך לדעת לעניין אותם ולאתגר אותם. עושים דברים, בסך הכל זו עיר גדולה, זו עיר שמתפתחת, ועושים דברים ותמשיכו לעשות, ואני בטוח שאנשים פה מסביב לשולחן הזה ישמחו לעזור איפה שהם רק יכולים בדברים האלה. בכל זאת חשוב להגיד איזושהי מילה. זו לא אשמתיכם, אני חושב שזה איפשהו מתחיל מלמעלה. לי קצת חסר הנושא של הראייה הרב שנתית. זאת אומרת, אנחנו ראינו פה, כמו שאת אמרת, ורואים את זה פה, אבל אני כחבר מועצה הייתי שמח לראות את זה גם בספרי התקציב ובאמת עם אופק של 3, 4 ואפילו 6 שנים קדימה, כשמספר הילדים בכיתות א' היום כפול ממספר הילדים בכיתה י"ב, אתה למשל אומר שבעוד 4 ו-5 שנים חטיבת הביניים, שכשאני הייתי ילד היו פה 3, אז מה עושים שם. וכל האתגרים האלה זה משהו שאם אנחנו לא נחשוב אותו היום ונתכנן, ואת אומרת שעכשיו עובדים על בית הספר היסודי הנוסף במורשה לאור זה שהפרויקטים, מה שנקרא, השופלים כבר חופרים במורשה וכשהם יגמרו לחפור ויגמרו לבנות אז יהיו ילדים ואנחנו צריכים לחכות להם, שהכיתות יחכו לילדים, הייתי אוהב להגיד את זה בחוגי בית, זה משפט נהדר – שהכיתות יחכו לילדים ולא הילדים לכיתות. רובע הדר מאוד צפוף לנו פה הדר ואוסישקין, וצריך לראות את חטיבות הביניים ואחרי זה את התיכונים ואת הכל. אני בטוח שפה החברה ישמחו לעשות כל מה שצריך בשביל לגרום לזה לקרות, אבל באמת תובילו את זה, תקחו את זה ותסתכלו שנים קדימה ותבואו אלינו עם הדברים שתציגו לו ונשמח לעשות. אני חושב שנושא המכרזים, כל ההתנהלות הזאת משנה לשנה, הייתי נורא שמח אם השנה, בקטע תכנוני, בואו כבר ב-2014 נדע איזה שיפוצים אנחנו רוצים לעשות בקיץ הבא, בואו נאשר את הגנים ואת הכל, את ההיתרים נוציא עוד השנה, וכשהכסף יבוא אז כבר ההיתר יהיה מוכן, הכל

יהיה מובן, ואם נרצה לעשות אז ההיתר זה. מקסימום נאריך את ההיתר בשנה אם צריך. זה משהו שלדעתי צריך להפיק ממנו לקח, כי אנחנו ככה עם הלשון בחוץ, כמו שאמרת בקריית יערים, שאנחנו מגיעים לתחילת השנה והשירותים עוד שבוע. תמיד קורה משהו, ובקיץ תמיד יש רמדאן אז הם תמיד עובדים כמה שעות פחות.

דבר אחרון שקצת הצעתי פה במהלך הזה, אנחנו צריכים קצת להיות יותר שקופים להורים ולוועדים. קורים פה המון דברים. אני, כשאני יושב פה, ובזמן האחרון קצת יותר משתפים אותי כחבר מועצה במה שקורה, אז אני גם באמת יכול לדעת יותר ממה שקורה, אני יודע הרבה דברים שקורים שאני מודה שלא ידעתי אחרת, ואני חושב שמצבים שבהם פותחים גן ילדים וההורים קצת לא יודעים איפה ישבצו אותם ואז כן יהיו שתי כיתות, הרבה דברים שקורים פה, ואני יודע כמה השקיעו מאחורי הדברים וכמה הקדישו מחשבה, ולעשות את זה באמת הכי טוב שבעולם, כשמשהו לא עובר להורים והם מחכים בסוף, 'כשזה יהיה מוכן נפרסם ונודיע', אני רוצה להציע לכם – אל תתביישו מההורים ואל תפחדו מההורים. הם נורא צמאים למידע הזה, וכשהם באיזשהו מקום מרגישים שהם לא תמיד מצליחים לדעת עם מי לדבר ומה קורה, מתחילות להתפתח השמועות והסיפורים וכל הדברים האלה. קחו את זה, תאמינו לי, יש פה אחלה הורים, הם לא מחפשים סתם להציק ולהפריע, הם רוצים לדעת יותר. הם גם רוצים לדעת איפה הם יכולים לבוא ולהגיד כשמשהו קצת לא נראה להם. כי בכל זאת זה ציבור שהוא מודע ויושב על הזכויות שלו. לפעמים יש בעיות עם הניקיון, זה משהו שקורה כל הזמן. הילדים שלי בהדר, יש שם כל הזמן קצת בעיות עם זה. יש תחושה שלא תמיד מצליחים להגיע לקובעי המדיניות ולדעת איזה מזגן לא עובד, משהו. שתהיה יותר תקשורת עם ההורים, עם הוועדים, שהם ירגישו שהם יותר מקבלים אוזן קשבת ונותנים להם תשובות מיד. לא הכל מושלם בחיים, זה אחד

הדברים שאני מלמד את הילדים שלי, בעיקר לגבי אבא שלהם. לא הכל מושלם בחיים, כולם מבינים את זה, אבל להיות יותר, אני חושב שזה יעשה טוב לשני הצדדים בשיתוף, כי בסך הכל אנחנו ביחד עובדים בשביל הילדים.

גב' גילי מליק: אני אתייחס לכמה מהנקודות שאמרת. דבר ראשון, יתחיל לפעול כאן מהלך של בניית תכנית אב יישובית, וזה מהלך שאחד הדברים הראשונים שעשינו כשנכנסתי לפני שנה לתפקיד היה לעשות איזשהו תכנון דמוגרפי, כי יש אזורי בינוי ויש אזורים של תמ"א של סימני שאלה מאוד גדולים וצריך איכשהו לקחת בחשבו את כל האלמנטים האלה כדי לבנות תכנית. זה דבר אחד, תהיה פה תכנית אב שתיקח את כל האספקטים האלה בחשבון. המעבר גם בין 390 מסיימי י"ב לבין 770 מתחילי א' הוא מאוד מדורג, ובהחלט הוא יקבל ביטוי בתוך התכנית הזו. זה דבר אחד. דבר שני אני יכולה לשתף אותך מניסיוני בשנה הזו, אנחנו משתפים הורים המון, גם בוועדי הורים. כל מנהלת בית ספר היום יודעת שעיריית רמת השרון שמה מאות אלפי שקלים על מיזוג ושדרוג המיזוג שקיים היום במוסדות החינוך. וכולם יודעים שהדבר הזה עומד להתחיל בעוד כמה שבועות. ובכל בתי הספר היו ישיבות הורים יום לפני תחילת שנת הלימודים, פיקוד העורף-

עו"ד אבי גרובר: אני לא ידעתי את זה.

גב' גילי מליק: יכול להיות שהדיוור לא עובר מספיק הלאה. אני לוקחת לתשומת לב.

עו"ד אבי גרובר: אז אני אומר, משהו פה, כי את זוכרת שיצאנו לבית הספר ואמרה לנו: 'בכיתה של הבן שלי אין מזגן'. אז עוד פעם, יכול להיות שמזגן מתקלקל, מזגן יכול להתקלקל, אבל התחושה הזאת שכאילו אין עם מי לדבר, את יודעת, זה משהו. אנחנו ערים, אנחנו מודעים, תודה, הנה, הבנאדם מגיע, רואים אותו בעיניים.

גב' שירה אבין: עושים כל כך הרבה, לפחות שידעו.

גב' פרח מלך: לא מדבררים את זה נכון.

גב' גילי מליק: אני חייבת להגיד לך מילה בעניין הזה. יושבות כאן ריבה ודליה, שחוו את זה בקיץ האחרון מאה פעמים. מישהו אומר מילה וכולם מחוברים, אתה יודע איך? בווטסאפ. ואז באים לריבה ודליה ואומרים: 'למה אני צריך לשמוע את זה דרך הטלפון ולא אומרים לי ישירות?' עוד לא הגיעו בכלל. חרושת השמועות, נורא קשה להתחרות בטכנולוגיה הזאת. אני בהחלט לוקחת את מה שאתה אמרת מבחינת הדיוור להורים והאינפורמציות, ואנחנו בהחלט-

עו"ד אבי גרובר: יש גם פייסבוק. דברו.

גב' גילי מליק: יש אתרים של בתי ספר. לבתי ספר יש כולם אתרים ומכניסים, יוצא כמעט אחת לשבוע מידעון להורים במקומות מסוימים, לא בכולם. אבל להתחרות עם הווטסאפ נורא קשה, במיוחד כשחלק מהאינפורמציה פשוט לא נכונה. ואז אתה צריך להכחיש, ומה פתאום. חלק מהטכנולוגיה של היום.

עו"ד אבי גרובר: בתור מישהו שעבר את צוק איתן בפיקוד דרום עם זה ואתה יושב בחמ"לים ואתה יודע בדיוק מה קורה ואתה קורא את הווטסאפים.

הערה מהקהל: אני רוצה להוסיף, דיברת על ההורים ועל השקיפות. להערכתך וממרום גילי-

עו"ד אבי גרנבר: זה לא ממקום של שקיפות, זה ממקום של הדברור הזה, של השיתוף הזה, של התקשורת. כי שקיפות זה כאילו שמסתירים איזה משהו. זה לא העניין.

הערה מהקהל: לא, לא מסתירים. אבל אני רוצה לומר לך שהתחושות הן שההורים לוקחים על עצמם המון כוח... אני אתן לך דוגמה קטנה, דווקא בעניין המזגנים. קיבלנו הבוקר sos – מזגן בגן לא, אין, ומה קרה. לקחתי את האוטו ונסעתי לשם, אני רואה מזגן טוב. אני אומרת: 'מה קרה פה?' אז אמרה לי הגננת: 'אני הרמתי טלפון לחשמל, היתה תקלה וזה בסדר'. אני מרגישה, הטמפרטורה נהדרת. מסתבר שהורה נכנס בבוקר והיה לו קצת חם, הוא לא מחכה לשאול את הגננת מה קרה, הוא לא מחכה לשאול אולי אותנו, להרים אלינו טלפון. יש מצלצל. סליחה, הוא לא צלצל, הוא מגיע. הגננת לקחה על עצמה, היא מנהלת הגן, היא מצלצלת למקורות שהיא צריכה לצלצל, היא מקבלת את השירות כמו שצריך. אז רגע. גם בקטע הזה צריך איכשהו להרגיע. להגיד: יש אנשי מקצוע – הם יעשו את העבודה שלהם. אם הם לא יעשו את העבודה זה משהו אחר.

עמית-נציג הנוער: אני רוצה להתייחס לשלושה נושאים מרכזיים. קודם כל, אני חושב שכולכם חווים את מערכת החינוך דרך הילדים שלכם ביומיום, אז אני חווה אותה ככה כל יום. אני עכשיו מתחיל כיתה י"ב. שלושה נושאים מרכזיים: קודם כל, השבועיים הראשונים של שנת הלימודים, לאורך הקיץ אנחנו בני הנוער, גם אתם המבוגרים, אבל בעיקר אני חושב אנחנו הנוער היינו צריכים לנשוך את השפתיים לאור המצב. התבטלו לנו, למשל, 6 אירועים במהלך הקיץ, במקום זה אנחנו במועצת נוער אספנו קרוב ל-100 ארגזים למען חיילים. אבל בכלל כל הקיץ, לא קשור רק לאירועים, השתבש לכולנו מכל הבחינות. לכן היתה איזה תכנית של השר, אגב, כל מיני תכניות כאלה, לשבועיים הראשונים של שנת הלימודים, שנשלחו לכל בתי

הספר, רשימה עם עשרות פעילויות, שעבדנו על זה גם עם המועצה הארצית, ועם כל מיני בקשות. זה בנפרד לכל מחוז, האמת שלא הבאתי את זה לפה. הנחיות למשל של הגשת עבודות בשבועיים הראשונים ומבחנים, כשכל מחוז היו לו את ההנחיות השונות. העניין הוא שאני חושב שהשבועיים האלה מאוד התפספסו פה. כי נכון, אנחנו לא 20 קילומטר וגם לא 40, והמרחק בינינו, אנחנו בסך הכל בטווח ה-80, אבל כל אחד פה חווה את זה באיזשהו מקום אחר, ולא ממש היתה התייחסות לשבועיים הראשונים שהיו אמורים להיות יותר חווייתיים. אולי למעט שיעור חינוך אחד ביום הראשון, וגם את זה אנחנו קיבלנו בדיוק כמו כל שנה, את אותן שיעורים חינוך בבוקר, לא קיבלנו מזה שום שינוי. ניסיתי ככה לברר בכל ארבעת בתי הספר העל יסודיים, ולצערי בחלק גם היו מבחנים בשבועיים הראשונים והגשת עבודות, ובעיניי זה מאוד עצוב ולא מתאים. נקודה שנייה זה שיעורי חינוך, זה ממש על קצה המזלג, שיש שיעורי חינוך, אני חושב גם שהעירייה מוסיפה על זה עוד כספים, אלא אם כן, אני לא בדקתי.

גב' שירה אבין: לא בדקת, אבל אתה צודק.

עמית-נציג הנוער: אני פשוט גם טס היום לפולין והייתי כל השלושה ימים האחרונים באריזות.

גב' שירה אבין: זה מגיע לך שאפו, שלמרות שאתה היום בדרך לפולין, למסע לא פשוט, אתה פה.

עמית-נציג הנוער: כבר אני מתנצל מראש שלא נערכתי מספיק לדברים שאני אגיד, אבל זה לא ימנע ממני להגיד אותם בכל מקרה. אז את שיעורי החינוך, שהרבה מאוד מורים לוקחים את השיעורים האלה, למשל אם המחנך, מי שמלמד שיעורי חינוך, הוא גם מורה מקצועי להיסטוריה או לספרות או לכל מקצוע אחר, אז הוא יחליט לנצל את שיעורי החינוך, שיש להם מטרה

מאוד מסוימת וחשובה, וללמד אותם מקצוע אחר, ועל זה אני חושב שצריכה לבוא הנחיה מאוד מסודרת בנושא הזה. והנושא השלישי זה ליידע את ההורים, חשוב גם ליידע את התלמידים. אנחנו עכשיו במועצת נוער עובדים להקמת חמ"ל פניות, איזשהו מוקד שבני נוער יוכלו לפנות אלינו על כל נושא שהוא. אבל חשוב שגם יידעו אותנו התלמידים ולא רק את ההורים. אני למשל השבוע הופתעתי לגלות שהיינו ביום הכנה ליד נתניה ופתאום הופתעתי לגלות שבכלל לוקחים אותנו דרך אורנית, כדי להוריד את התלמידים של היישובים. קצת אני חושב שמעבר לליידע את ההורים חשוב גם ליידע את התלמידים בכל התחומים האלה, בעיקר היום עם הטכנולוגיה שיש אותה לילדים מכיתה ב' - ג', אבל כשאני אומר ליידע את התלמידים אני חושב שגם ברמה שהיא הגיונית וסבירה, שצריך להחליט אולי תיכונים, אולי גם תיכונים וגם חטיבות, אבל חשוב שגם התלמידים ידעו על כל מה שמתרחש סביבם.

גב' שירה אבין: קודם כל, אני חייבת לומר שעמית באמת שותף מלא, לאורך כל הקדנציה שלו, ובאמת בשיתוף פעולה ובחשיבה משותפת, יש חשיבות מאוד גדולה לייצוג של הנוער. קודם כל לישיבה שלהם בתוך מועצת העיר וגם לאמירות ולחשיבה, ולפעמים להראות לנו דברים שאנחנו, מהמקום שלנו, לא יכולים לראות באותה צורה שעמית, שמייצג את הנוער, יכול לראות. היום בכל דבר יש בינינו באמת קשר נפלא, בנושא של כל אירועי התרבות שביטלנו, ויש חשיבה משותפת מה לעשות ומתי לעשות. עמית באמת, קודם כל להגיד לך באמת כל הכבוד, כי השותפות שלך היא באמת שותפות אמיתית, והאכפתיות שלך, אתה מייצג את הנוער, אבל כולם, לאורך כל הקיץ עם כל הדברים שעברנו, כל כך הייתם אתנו וכל כך הייתם שותפים מלאים שזה לכבוד לעיר הזאת שאתם בני הנוער שלנו. כי לראות אתכם בכל מקום ובכל דבר ושותפות ורצון לתרום ורצון לעשות, זה לא מובן מאליו. אז קודם כל יש לנו הזדמנות, וכשאנחנו מדברים על חינוך אז קודם כל באמת להגיד לך

תודה. ואני אומרת שוב, אני מאוד מעריכה את זה שהיה חשוב לך במיוחד להגיע היום כי ידעת שהולכים לדבר על נושא החינוך, מעבר לדברים האחרים, ושאתה אוטוטו צריך לטוס והיה לך חשוב, אז אני לפעמים אומרת שבני הנוער, הם יכולים להיות הסמן הימני לאנשים בוגרים ומבוגרים, שלצערי לא חושבים באמת על העשייה ועל התמיכה בכל אותם אנשים שמשקיעים באמת הרבה מאוד מזמנם ועוסקים במלאכה ביומיום. אז תודה לך.

עו"ד אבי גרנבר: אולי אנחנו נשתדל לפצות אותם על כל מה שבוטל להם. חנוכה וזה.

גב' שירה אבין: אנחנו דיברנו על זה כבר, כשעמית יחזור, הוא בשיח עם מיכאל ועם אלי ואנחנו נמשיך לעשות את הדברים, דיברנו על זה. אבל אנחנו ניתן לו קודם כל לנסוע, לחזור בשלום.

ד"ר איריס קלקא: אנחנו בסך הכל פה פורום סגור, שכולנו בעד קידום כל המטרות האלה שציינת אותן. באמת ראינו הערב דברים נפלאים. אני באמת מבטאת כאן את דעתי האישית, הייתי רוצה יותר לקבל איזשהו קורטוב דווקא מההתלבטויות בנושאים שונים. אני הייתי חושבת שלגבי חלק מהם לפחות באמת כאן במועצה יש מקום לזה. כמובן שאי אפשר להתייחס, אבל אני רק אמחיש את זה. נניח ילדים מחוננים וילדים מצטיינים זה לא אותו דבר. את מי אנחנו יותר רוצים לקדם? מה בעצם חשוב לנו? לאיפה זה לוקח אותנו, לאיפה זה לוקח אותנו? אני חושבת שזו שאלה לגיטימית, שמתחברת אצלי לנקודה נוספת, באמת לשאלה של מדיניות בכלל. מהי משרת החופש בתחומים השונים לגבי שירותי משרד החינוך והאופן שבו אפשר לנצל אותה? האם אנחנו מנצלים אותה ובאיזה אופנים? לטעמי האישי במידה רבה עדיין מערכת החינוך שלנו נמצאת במאה ה-20. אולי בסוף המאה ה-20, אבל אנחנו יודעים שהילדים שלנו יגדלו לתוך עולם של תעסוקה ועבודה שהוא

שונה לחלוטין מכל מה שידענו עד עכשיו. האם באיזשהו רובד אנחנו חושפים אותם למשהו מזה? לאו דווקא באיזושהי רמת ידע קונקרטי, אבל ברמת ההתרשמות. כדי להמחיש את זה, אני יודעת שאני למדתי בבית ספר תיכון בצפון תל אביב, אז ידעתי שאפשר ללמוד ראיית חשבון, עורכות דין, פקולטה למחשבים, בערך 8-10 מקצועות גג, וכשיצאתי מהצבא ומאוחר יותר, אפילו בגילאי 25 ואחרי זה, גיליתי שבנאדם יכול להיות מעצב בדים וזה מקצוע מצוין, אמרתי: למה לא ידעתי מזה כל השנים האלה? זה קשה לפעמים, אבל רק השיח המשותף יכול בעצם לפתוח את הדברים, שכשאנחנו בתוך המקצוע הזה ואת בתוך העשייה הזאת מקבלים כל מיני דברים שקורים מסביב כמובן מאליו, ואולי נמצא את הדרך להסתייע כאן, כיוון שפה זה תחום קל, כי לכולנו יש, בגדול, עם כל הרבדים, איזושהי מטרה אחת להצעיד את הילדים שלנו למקום הכי טוב שאפשר בתנאים שיש. אז באמת הייתי מצפה לזה. רק הערה אחרונה, באחד השקפים רואים אולי אפילו אלף ילדים, משהו כזה, יוצאים מדי יום למוסדות לימוד אחרים.

גב' גילי מליק: 1,100 הסעות, 113 ילדים יוצאים.

ד"ר איריס קלקא: לטעמי, שוב, האישי לגמרי, אני הייתי רוצה לראות אם יש כאן, ויש ילדים ביישוב שהם ילדים אוטיסטים, שהם ילדים מפגרים, כל הזמן כמה שיותר ניתן, אני כבר מדברת על השנים הבאות, אני מדברת על תקווה שלי-

גב' גילי מליק: לא, זו מציאות קיימת. יש ילדים משולבים בתוך מערכת החינוך, פשוט אני עברתי על זה במהירות.

ד"ר איריס קלקא: אני גם מודעת לבעייתיות של חוק השילוב, היא לא נסתרת ממני, אבל אני מאמינה שלילד הכי טוב, הוא יוצר את החברויות הראשונות שלו ואת החברה בדרך כלל בתוך היישוב, אין לו את העצמאות

ללכת למקומות אחרים ולהסעות האלה, ועד כמה שאפשר, גם אם הוא יוצא, באמת לאפשר לו איזושהי מסגרת שמבחינה חברתית לפחות תאפשר לו באמת לחיות, להכיר ילדים, לבנות חיי חברה. כי אין תחליף לזה לאורך הילדות שילד יכול לבנות קשרים במקום שבו הוא גר. זו טענה אחרונה שלי.

גב' שירה אבין: אני רוצה להתייחס במשפט לדברים שהעלית. מה שניתן כאן זה באמת על קצה המזלג. יש הרבה מאוד סוגיות, ובחלק מהסוגיות אנחנו התחלנו ואנחנו נמשיך לגעת בתוך ועדת החינוך. אני אמרתי גם בעבר שגם מי שלא חבר בתוך הוועדה מבין חברי המועצה ורוצה להיות שותף בדיונים בתוך ועדת החינוך יותר ממוזמן, כי בסופו של יום העיר היא של כולנו, וכל אחד יכול להביא מעצמו ומהניסיון שלו ומהידע שלו כדי שנוכל רק להמשיך ולייצר ולעשות עוד דברים. יש כאן תכנית חלל ויש כאן כל כך הרבה תכניות, אבל באמת בתוך מה שעשינו בוועדת החינוך, באמת נתנו יותר בדגש על דברים פרטניים. אם זה על הנושא של גני הילדים, אז התעמקנו בתכניות ובדברים. אבל שוב, אנחנו נמשיך לעשות את זה גם בוועדת החינוך, כי התחלנו לגעת רק בדברים מסוימים, יש עוד הרבה עבודה, אז אני אשמח שבאמת תהיו שותפים.

גב' גילי מליק: אני חושבת שמרבית המקצועות שהילדים לומדים, יש גרעין ליבה שהיה בתקופה שאנחנו למדנו וקיים היום. יש המון מקצועות שלא היו קיימים כשאנחנו למדנו. והרבה מקצועות שנוצרים ככה, בתוך בתי הספר, מתוך רצון, אני חשובת שגם היה על זה מחקר לא מזמן, על עיסוקים שאנשים בוחרים בהם, אם הם היו קיימים לפני 25 שנה, אז חלקם, אלה שהם-

עו"ד אבי גרובר: עורכי דין היו גם אז.

גב' גילי מליק: הלוואי ולא היה צורך. גם ההבחנה בין מחוננים למצטיינים קיבלה ביטוי גם בשקף, וכל סוגיית המחוננים היא סוגיה מאוד מורכבת, אבל אנחנו בדיוק פועלים עפ"י העיקרון שהזכרת. קרוב הביתה. להישאר בתוך סביבת הילדים. על כל המיוחדויות והחריגויות.

מר עידן למדן: אני אשתדל להיות קצר, גם בגלל שאני אחרון וגם בגלל כל העיכובים, גם בגלל שרוב הדברים באמת נאמרו. אני אתחיל דווקא לא בעניין של הקואליציה והפיצול הסכיזופרני שלה, אלא דווקא אמירה כללית על העניין של החינוך. אתם מדברים על תכנית אב, אתם מדברים על ריבוי תכניות. גם כמי שחבר מועצה שמקבל הרבה מאוד פניות וגם כאבא, אני הרבה פעמים מרגיש שאנחנו באים מאוד לא מוכנים. אני לא רוצה כרגע להרחיב, משום שהיום זו באמת ישיבה חגיגית, ודווקא ראינו את הדברים הטובים, אבל עוד פעם, שוב אנחנו מגיעים למצב שביט הספר, שלטעמי כבר היה צריך להיות פה בנוי כדי שנוכל להתחיל להניע בשביל שנוכל לשפץ ביותר יעילות ולהרחיב בתי ספר, לא נבנה. גנים, עוד פעם אנחנו מגלים שאנחנו בפיגור, לצערנו, לא עומדים בזמנים. אז גם אם היה ויכוח נגיד על אחד הגנים והיו איזשהן התנגדויות, האחרים היו אמורים לזרום יותר טוב. אנחנו חייבים להפיק היום את הלקחים מהדברים האלה.

גב' פרח מלך: זה דברים שקורים. עכשיו יש הפסקת עבודה.

מר עידן למדן: אנחנו חייבים להרחיב את זה, משום שלדוגמה דיברתם אתנו בזמנו באחת הישיבות, דובר באמת על כך שמוכנה כבר תכנית אב, שאנחנו צופים כמה ילדים מגיעים לאן וכו', וזה חסר לנו. אז אני בדברים האלה אומר, זה קצת חסר, חסר לנו לאן הולכים הדברים קדימה, חסר לנו כן התייחסות למצוינות, ואני חושב שבדברים האלה אנחנו פעם אחר פעם עדיין מפגרים. גם לדוגמה הביקורת שהיתה אצלנו פה על שילוב העלויות של אותם

תלמידי חוץ וכמה זה עולה לנו כציבור, ותיכף אני אקשור את זה לקואליציה שנאמרה ולאחריות שלה על זה, אז אני חושב שזה עלה לנו, לציבור ברמת השרון, הרבה מאוד כסף, ומעולם לא בוצעה חשיבה. סוף סוף התחילה להתבצע חשיבה ואנחנו מתחילים להבין את החשיבות שבאמת נשקיע את הכסף שלנו בילדים שלנו, ואני אסתפק בזה. אמרתי, עוד פעם, אני כן מתייחס לזה כאל ישיבה חגיגית ויש מה לומר, אבל אני באמת אומר, ניקח את הדברים לפה. אני מודה לך, שירה, על ההזמנה שלנו, שהיא לא דבר דווקא מובן מאליו, למי שלא זוכר שנים קודמות. ראש העירייה שהיה נבצר, אני לא זוכר בשנתיים האחרונות שהזמין את כלל חברי המועצה, למיטב זיכרוני.

עו"ד אבי גרובר: אותי הוא אף פעם לא הזמין לשום סיור בשום שנה. בתור חבר אופוזיציה לא הזמין אותי אף פעם. חברי אופוזיציה לא הוזמנו כל הקדנציה פעם אחת לסיור.

מר עידן למדן: אני זוכר שפעם ראשונה כן, אחר כך לא. אז אני כן מודה על זה. אני נאלצתי לעזוב באמת אחרי שני מוסדות כי באותו יום גם היתה פתיחת שנת המשפט והייתי צריך גם ללכת לעבודתי ולכן נאלצתי לעזוב. לצערי, העדר חברי הקואליציה פה מעיד על פיצול סכיזופרני קשה של ראש העירייה הנבצר וחבריו. אני מרגיש שמדובר פה, כמו בסרט הגיוקר מבטמן, יש פן אחד ציבורי, אכפתי, כאילו אוהב, ואילו הפן השני של אותם פנים של הגיוקר למעשה מזלזלים בציבור. זה 5 שנים קדנציה שלמה שבה לא כונסה ועדת החינוך בראשות אותו ראש עירייה נבצר. לישיבה החגיגית היום הם לא טרחו להופיע. לסיור עצמו הם לא טרחו להגיע. רק ישיבה אחרת, של איזה מישהו שהיה השבוע בוועדת בניין עיר, שכן היה מקורב, טרחו אנשים לשבת עד 23:00 בלילה כדי לדון בנושא הזה. אף אחד לא חשב על לעזוב. אני חושב שזו תעודת עניות, וחבל מאוד שזה מה שזה עושה.

עו"ד אבי גרנבר: הפכו את זה למועדון חברים, תגיד.

מר עידן למדן: אני חושב שתושבי רמת השרון מתחילים להבין את הטעות הגדולה שהם עשו כשהם האמינו ובדקו בהבטחות השווא של רוכברגר, ובמקום להכין ולהתכונן ולתרום את הידע והניסיון, עסוקים בפוליטיקה קטנה, עסקים בהתקוטטויות מביכות, שלא מוסיפות לעיר שום דבר, מפריעות בעשייה ופוגעות בחינוך, וחבל מאוד שהם לא נוכחים פה.

גב' שירה אבין: תודה. עוד שני דברים ואנחנו מסיימים את הפרק הזה. אחד, אני רוצה להתייחס להתייחסות של עידן לגבי הנושא של אורנית. הרבה שנים, לפחות במהלך השנים האחרונות, היו כאלה מבין החברים שחשבו שצריך להפסיק את זה. אני שמחה שהיתה לי הזכות לעשות את זה, ולא בגלל שיש לי משהו, חלילה, נגד תלמידי אורנית, אני חושבת שאת הכסף שקיים בתוך העיר שלנו אנחנו צריכים להשקיע בחינוך של הילדים שלנו ושכל עיר תדאג לחינוך ולילדיה. אני שמחה שעשינו מהלך כזה, שאני חייבת לומר שכבר ההדים בקרב התיכונים, אם זה המנהלים ואם זה הצוותים החינוכיים, הם טוענים שזה היה מהלך מאוד חשוב, וכבר רואים את האותות החיוביים בזה שהיום, אנחנו כמובן השארנו את מי שהיה צריך לסיים כמובן, אבל בהחלט יש בזה משהו שהוא מאוד חיובי, ואני אומרת שוב – גם היום דיברתי עם מנהלי התיכונים ודיברתי עם השני או עם השנייה כמה ימים לפני, ושניהם ציינו בפניי שזה פשוט עשה דבר ממש חשוב וטוב בתוך התיכונים. אז אני אומרת שוב, הרבה שנים תרמנו ונתנו, ואולי אנחנו תמיד נחשוב על זה שזה היה בעצם חלקנו לתוך הכלל, ואנחנו תמיד אומרים שאנחנו תמיד רוצים מעצמנו לתרום גם לאחרים, אבל אני חושבת שזה היה פרק, שאני שמחה שדאגנו להביא לסיומו.

אני רוצה עוד להגיד תודה, כי כל מה שנעשה במהלך השיפוצים וכל העשייה בתוך העיר, וגם בזמן החירום, אני מדברת כמובן על נושא החינוך, יש עוד אנשים שהיו שותפים יום ולילה, וחשוב מאוד לציין אותם כאן. קודם כל זאת פרח, שיושבת בשקט לידי, אבל השעות והימים שהיינו ביחד, ואנחנו ביחד, ונמשיך להיות ביחד, וההשקעה האדירה, ואורנה וסמדי, שבאמת היינו פשוט עולות על הרכב ויוצאות לסייר בשטח. אני לא יכולה להגיד שאני לא נהנית מזה, אבל אני חושבת שבאמת, וזה בהליכה משותפת, ואת ולדימיר עם כל הצוות של ההנדסה, כל האנשים שבאמת נרתמו לעשות את כל מה שניתן כדי שבאמת נתחיל שנה ונבקש רק דבר אחד – שנתחיל בצורה הכי טובה שאנחנו יכולים, וגם אם אנחנו מדברים על מפגשים שהיו לנו בירושלים ונסענו ביחד, ובמחוז, כדי באמת לנסות לקדם תהליכים ומהלכים בתוך בתי ספר חדשים וגני ילדים, כדי באמת לדאוג לזה שגם ייכנסו כספים וגם אנחנו נוכל לקבל את האישורים המתאימים ונוכל באמת לעשות את זה בזמן. אני כן בהחלט מקבלת את הדברים שנאמרו כאן, אנחנו למעשה אחרי החגים ישר נצא כבר לכל הדברים שאנחנו צריכים, כולל מכרזים, כולל חשיבה איך אנחנו מתקדמים כבר לקראת שנה הבאה, וכמה שנצטרך גם לנגיס בתוך משרד החינוך נמשיך לעשות את זה כבר מעכשיו. היינו כבר ומכירים אותנו כבר והכל בסדר, והיה לנו כאן סיור מאוד חשוב, וגם ולדימיר נותן את האותות והסימנים כדי שהדברים באמת יקרו, אז באמת מגיעה תודה גדולה לכל העושים במלאכה. אני חושבת שבזכות שיתוף הפעולה והשילוב של כל הכוחות הטובים שקיימים כאן היינו גאים לראות את המצגת ולדעת איפה אנחנו מעוצבים עם מערכת החינוך שלנו. אז תודה לכולם. עמית, נסיעה טובה.

- אנשי אגף החינוך ונציג הנוער עזבו את חדר הישיבות -

עו"ד אבי גרובר: אני אנצל את הרגע הזה להגיד משהו. אני רציתי להציע שאנחנו נסיים את הישיבה, עוד פעם, אחרי שחשבתי את זה חשבתי על

זה עוד פעם ואמרתי שלא, אבל אמרתי לעצמי – אולי, אתה יודע מה, אם הם ככה משחקים אנחנו גם יכולים לשחק את זה בחזרה. שמענו את החינוך, עשינו את האקט היותר מסמלי הזה, אבל עשינו אותו, חשבתי להגיד: יאללה, בואו נסיים את הישיבה, אם הם רוצים לתקוע את העיר שהעיר תיתקע. אני חשוב אבל שבמחשבה שנייה אנחנו נהיה קצת מעל זה.

גב' שירה אבין: אנחנו המבוגר האחראי. קודם כל, יש כאן נושאים שהם על סדר היום, ואני חושבת שבטח שלא התושבים, ואנחנו תיכף ניגע נושא נושא, אין שום סיבה שאנחנו לא ניגע בהם. יש דברים שהם טכניים ואנחנו יכולים לקדם אותם מהר, יש דברים שכבר הם דנו עליהם.

2. אישור חוזה הקצאה וחווה פיתוח – עמותת אקי"ם, רחוב התלמים 1, בהתאם להחלטת מועצה מיום 9.3.2014. גובה דמ"ש סמליים של 1 ₪ לשנה.

גב' שירה אבין: בואו נתחיל בנושא מס' 2, אישור חוזה הקצאה וחווה פיתוח עמותת אקי"ם ברח' התלמים.

מר עידן למדן: בהתייחס מראש אני שואל, אנחנו דיברנו על הקצאה, אני לא זוכר שדובר על פיתוח. תתייחס לעניין הפיתוח והתוספת.

מר עינב בן יעקב: נמצאת אתנו גם היועצת המשפטית של העמותה, היא גם תוכל להרחיב על זה אם תרצה. במרץ 2014 אתם אישרתם את ההקצאה לעמותת אקי"ם לתקופה של 20 שנים. בבקשה המקורית של

העמותה לוועדת הקצאות הם הגישו בקשה גם להרחבת המבנה הקיים, ולמעשה ועדת הקצאות אישרה את זה. יש איזשהו הליך טכני בנוהל הקצאות שבעצם דורש אחרי אישור המועצה להביא את טיוטת ההסכם חזרה לאישור מועצת העיר ואת הנלווים אליו, כאשר הנלווים אליו זה אותו חוזה פיתוח שעמותת אקיי"ם מבקשים לבצע בנכס. למעשה אנחנו מבקשים לאשר עקרונית את ההקצאה לעמותה, כאשר התנאי הראשון הוא קודם כל מימוש אחוזי הפיתוח לתקופה של 3 שנים, שרק לאחריו אנחנו נחתום על חוזה ההקצאה ונעביר אותו לאישור שר הפנים. מבחינת הבינוי המוצע, אני חושב שנועה יכולה לדבר עליו אם אתם רוצים לדעת. מדובר על תא נכס בחלקה 497. בחלקה הזו, המבנה הקיים זה המבנה הזה, שצריך לראות אותו, אולי נעבור לאלכסוני. עמותת אקיי"ם מבקשת להוסיף בנייה נוספת בהמשך, ביתרה של החלקה. אנחנו מקצים חלקה, אנחנו לא מקצים מבנה. ולמעשה מה שאנחנו מבקשים זה אישור של חוזה הפיתוח, כאשר העמותה מתחייבת לבנות את הבנייה הנוספת תוך 3 שנים. רק לאחר שמהנדס העיר יביא אישור שהבנייה בוצעה בהתאם לחוזה הפיתוח אנחנו נחתום, נחתים בעצם את מורשי החתימה על חוזה ההקצאה ונעביר את זה לשר הפנים, כאמור, לתקופה של 10 שנים.

מה הקשר בין אי ל-ב'?

מר עידן למדן:

כשאני מסתכל פה, אני רואה פה מס' 197, דווקא

עו"ד אבי גרובר:

אני רואה שיש כאילו איזה כביש שעובר ויש רצף. איפה המספר? זה 400? 497. לא כדאי אולי יותר לבנות בקומה שנייה ואת הצ'ופצ'יק הזה לקחת ואולי יום אחד, ברגע שהמבנה יבלוט פנימה, אם אנחנו נרצה לעשות בריבוע הזה משהו מסודר זה יכול לתקוע אותנו, לא? זה בעייתי מבחינתכם לעשות את זה קומה שנייה ולא בהמשך?

מר עינב בן יעקב: מבחינת הקו אתה יכול להבין שבעצם פה זה הקו הצהוב, זו החלקה-

עו"ד אבי גרובר: אני מבין, השאלה דווקא פחות משפטית, השאלה היא אליך כמנהל נכסים. יש לנו פה ריבוע אחד שלם שאולי, לא יודע, רוצים לעשות שם פארק או משהו וזה, ועכשיו תהיה איזה בליטה פנימה, לא יודע, זה נראה לא קשור.

מר עינב בן יעקב: תראה, אנחנו לא מאשרים עכשיו את הבקשה להיתר, מה שנקרא. אנחנו מאשרים עקרונית את חווי הפיתוח. עדיין הם לא הגישו בקשה למהנדס, אני בטוח שבמסגרת הדיון בוועדות הרישוי יהיה אפשר להגיע לאיזשהו קונספט מוסכם. זו החלטה שלנו, אפילו אם אנחנו היינו מאשרים את ההקצאה עדיין יש לנו את הגושפנקא להחליט איך אנחנו נרצה לראות-

עו"ד אבי גרובר: טוב, זה נראה לי יותר הגיוני. איך מבטאים עדיפות לתושבי רמת השרון? כתוב פה שזה ישמש וישרת את כל תושבי רמת השרון וכן גם את השכונות הסמוכות. יש אפשרות?

גב' טלי נדיר: אנחנו יושבים בוועדת קבלה, זה דרך שירותי הרווחה. נותנים עדיפות לתושבי רמת השרון.

עו"ד אבי גרובר: אוקיי.

מר עידן למדן: אבל למה התוספת? אתם בזמנו אמרתם כשבאו להקצאה, אין לי בעיה עקרונית עם התוספת, אבל בזמנו באתם אלינו, אמרתם את ההקצאה. ואז דיברתם שיש כ-24 מקומות, מתוכם מאוכלסים 16. למה אנחנו מוסיפים את העוד 362? אגב, אני כן מסכים שצריך לשקול לעשות תוספת קומה ולא להמשיך את הש... גם זה נראה לי. אבל תגיעו אחר כך,

למה אנחנו צריכים כרגע לקשור את חוזה הפיתוח? אתה נותן את ההקצאה, כשירצו לבנות יבואו לבנות, ואז נחליט עוד קומה / פחות קומה. אפשר בהחלט לתת עקרונית את ה-392. ואני באמת רוצה לוודא שזה יהיה לבני רמת השרון בסופו של דבר.

מר עינב בן יעקב: אני קודם כל אענה לך לפני טלי למה אנחנו קושרים פיתוח להקצאה. כי אם אנחנו לא נאשר את הסכם הפיתוח ואנחנו נאשר את ההקצאה ונלך איתו לשר הפנים, אחר כך היכולת שלנו לאכוף את הנושא הזה אחרי שבעצם שר הפנים אישר לתקופה של 10 שנים, יכולת האכיפה שלנו תהיה מוגבלת. ברגע שאנחנו מאשרים איזשהו תנאי שהוא חייב להיות מותנה גם בלוחות זמנים מסוימים-

מר עידן למדן: אנחנו רוצים את ה-392 מ"ר האלה?

מר עינב בן יעקב: זה אינטרס שלנו.

עו"ד אבי גרנבר: נו, אז מה הבעיה? אתה צריך לאשר את זה, מה זה הם רוצים? החוק קובע שאם אתה רוצה להוסיף אתה צריך לאשר את זה כמועצה, לא?

גב' שירה אבין: אני רוצה רגע להתייחס. היום יש לנו בעיה בשטח. אין לנו אפשרות לתת מענה לילדים שלנו בתוך העיר בגודל ובמה שיש לנו היום. ההחלטה על איך בדיוק יהיה הבניין, נראה לי כרגע פחות רלוונטי.

גב' טלי נדיר: יש פורמט של משרד הרווחה שהולך בכל הרשויות, מאושר ע"י ביטוח לאומי וע"י קרן שלם. אקיי"ם, העירייה, יקבלו כסף לזה, הפורמט של אם תהיה קומה שנייה או איך זה ייראה זה משהו שיש מבנים מסוימים שהמדינה מאשרת לצורך זה.

גב' שירה אבין: אני מניחה שהחשיבה של המדינה ודרך האישור שלה, אתם צריכים לקחת בחשבון שהאנשים שנמצאים וגרים במקום הזה הם אנשים שיש להם מגבלות, בחלקן גם לא פשוטות, ואני מודה, אני גם רואה אותם כי הם שכניי. החלטה אם יש אפשרות שתהיה קומה שנייה או לא זה משהו שהוא קטע בכלל שלא קשור לרצון שלנו, כי אנשים במצבם, לדעתי, בכלל לא חושבים, סביר להניח, שהם יהיו בקומה עליונה. הם צריכים, להפך, את החלל התחתון עם כל הדברים. זה כשאני חושבת מתוך הסתכלות. השטח היום, יש בית שהוא לא גדול ואין מעבר היום בכלל שטח. אחד הדברים שאנחנו יכולים לשאול או להביע איזשהו רצון, שיכול להיות שאם כן יתנו אישור לבנות קומה על קומה, יהיה להם קצת יותר שטח שהם יוכלו ליהנות בו ולהשתמש בו ביומיום.

מר עידן למדן: אמרתי עוד פעם, אני לא יודע מה קורה שם היום, ולכן יכול להיות שאנחנו יכולים דווקא כן קומה שנייה ואז את השפיץ לנצל לעוד משהו ציבורי. אני לא יודע, אני באמת לא-

גב' שירה אבין: אני חושבת שהשפיץ הזה הוא לא נותן מענה בכלל.

מר עידן למדן: לכן לא הבנתי מה הקשר. הקצאה הסכמתי, הסכמנו...

מר עינב בן יעקב: ה... הנוסף לגבי השטח היא כבר לא רלוונטית נכון להיום, אתם כבר אישרתם את ההקצאה.

מר עידן למדן: רק שאלה למיכה. היו פה על שורת ההסכמים הרבה מאוד מחיקות ותיקונים וחתימות שהיה כתוב או ע"י קבלן מטעמו ודברים כאלה. הכל מקובל עליך?

עו"ד מיכה בלום: החוזה עבר את המחלקה המשפטית. אם אתה זוכר

מהישיבה שאישרתם את ההקצאה, אני דווקא התנגדתי לנושא של ה-20 שנה.

מר עידן למדן: נכון.

עו"ד מיכה בלום: אני ממשיך להיות באותה עמדה. אבל אתם תחליטו

מה שאתם רוצים.

מר עידן למדן: אבל אתה אומר ממילא שזה כפוף לאישור של שר

הפנים.

עו"ד מיכה בלום: נכון.

מר עידן למדן: לא יאשר – אז ה-10 שנים עם ה-10 שנים יאושרו.

עו"ד מיכה בלום: מה שכן חשוב לי זה שהסכם הפיתוח, אנחנו נדאג

לזה שאחרי שייחתם הסכם הפיתוח ייעשה הפיתוח בפועל ורק לאחר מכן

העירייה תחתום על חוזה ההקצאה ואז זה יועבר למשרד הפנים על מנת

להבטיח שאכן נבנה שם.

מר עידן למדן: ועל כל הדברים שהיו פה מחיקות והכל-

עו"ד מיכה בלום: הכל עברנו.

מר עידן למדן: תודה רבה.

עו"ד אבי גרובר: יועץ הביטוח עובר.

עו"ד מיכה בלום: יועץ הביטוח עובר על כל חוזה.

עו"ד אבי גרובר: כל פעם שזה בא אליי, אני לא צריך לשאול את זה

יותר, נכון?

לא. אנחנו תמיד מעבירים. **עו"ד מיכה בלום:**

אנחנו לא שולחים לעמותות לפני שיועץ הביטוח **מר עינב בן יעקב:**
אישר.

אז הנה, תראו את עינב כמה שהוא מסודר. יש **גב' שירה אבין:**
הצעת החלטה. עינב, כל הכבוד לך, שאפו. אישור חוזה פיתוח וחווה הקצאה,
גובה דמי שכירות סמליים של 1 ₪ לשנה. אני מדברת שוב על עמותת אקי"ם
ברח' התלמים 1. מי בעד? פה אחד. תודה.

החלטה מספר 81: הוחלט לאשר פה אחד חוזה הקצאה וחווה פיתוח –
עמותת אקי"ם, רחוב התלמים 1, בהתאם להחלטת מועצה מיום 9.3.2014.
+גובה דמ"ש סמליים של 1 ₪ לשנה.

3. אישור נוהל מתן רשות שימוש במקלטים ציבוריים בהתאם להחלטת
ועדת מקלטים מיום 25.5.2014.

גב' שירה אבין: אנחנו עוברים לסעיף 3, אישור נוהל מתן רשות
שימוש במקלטים ציבוריים בהתאם להחלטת ועדת מקלטים מיום ה-25/5/14.
אני רוצה לפני שאנחנו נציג את זה, לי חשוב לומר באמת כמה משפטים ממש
קצרים. אנחנו עובדים, ויש לי את הזכות כבר ב-3 שנים האחרונות להיות
בקשר רציף גם עם האמנים בתוך העיר, וישבנו הרבה יחד בתוך ועדת
המקלטים וחשבנו איך בעצם אנחנו יכולים ליצור איזשהו תהליך והליך נכון

לגבי האמנים ולגבי גופים נוספים שפועלים ללא מטרת רווח, ולתת להם את האפשרות, ואני אומרת שוב, לכל אותם גופים שתורמים ליישוב, לתת להם את האפשרות להשתמש בתוך המקלטים שלנו, ובעצם אנחנו מנצלים כאן שתי ציפורים במכה אחת – כי מצד אחד שומרים לנו על המקלטים ביומיום, ואת זה ראינו גם טוב שכשפתחנו את המקלטים והמקלטים עמדו לרשותנו ולרשות התושבים בתקופת המבצע, אנשים נכנסו למקלטים והמקלטים היו מתוחזקים ושמורים ונראים כמו שצריך, וזה עוזר לנו קודם כל לשמר את חזות המקלטים. מעבר לזה אני חושבת שכל דבר שאנחנו בעצם יכולים ללכת לקראת התושבים, אז מבחינתנו היום מה שאנחנו הולכים להעביר כאן זאת בשורה. זאת בשורה לתושבים מתוך חשיבה והכרה וראייה בצורך עם נכונות גדולה שלנו, אנחנו באים לקראתם ובעצם יצרנו נוהל שנבנה בצורה מאוד מדוקדקת, אם זה בתוך הוועדות, ויושב כאן אתנו עו"ד ברוך חייקין שהיה שותף אתנו בכל הוועדות ועוזר לנו לבנות את זה נכון, ואנחנו ממשיכים כל הזמן לעסוק ולהיות עמלים באיך אנחנו נצליח בצורה חוקית כמובן להוריד ולגרום לאותם אנשים שמשתמשים, למזער להם את ההוצאות, ואנחנו פונים לשר הפנים ואנחנו פונים לכל הגורמים האפשריים כדי באמת לעשות תהליך שבסופו של דבר זו תהיה בשורה מושלמת ולא בשורה חלקית. אבל גם היום זאת בהחלט בשורה. אני אתן, ברוך, לך לספר. עינב תתחיל?

מר עינב בן יעקב: אולי אני אתן איזושהי סקירה קודם כל לפני על הסטטוס במקלטים, לפני שנדבר על הנוהל.

ד"ר איריס קלקא: אתה יכול גם להתייחס לנושא של חירום, מה מחויב שיהיה שם, גם במקלטים האלה?

מר עינב בן יעקב: יש את תקנות פיקוד העורף לנושא של שימוש במקלט דו תכליתי. בכל החוזים עד היום שאנחנו ערכנו עם המחזיקים יש

התניה שהם לא רשאים להשתמש בכל שטח המקלט, 20% משטח המקלט צריך להיות פתוח, ובנוסף גם הם נדרשים לחתום על מסמך שהם מתחייבים לפנות את המקלט תוך 4 שעות מיום דרישה של העירייה או פיקוד העורף. אני חייב לציין שבמלחמה האחרונה זה היה 100% של שיתוף פעולה, אבל גם נוצר מצב בעייתי מצד שני, מבחינה שוויונית, אנחנו גובים כספים מאותם שוכרים ומצד שני בתקופה של המלחמה האחרונה ביקשנו לפתוח את המקלטים וגם חייבנו אותם עבור תקופת הזמן. גם על דמי שכירות, גם ארנונה, גם חשמל, גם מים, למרות שהשימוש לא היה שלהם. הם היו מודעים לזה, הם חתמו, ואני דיברתי על זה עם שירה, ואני חושב שלוועדת מקלטים הבאה נצטרך לבוא ולהתייחס לנושא הזה. אני חושב שפיקוד העורף גם מעודדים את השימוש במקלטים האלה. זאת אומרת, אני כמנהל נכסים יכול להגיד לך שהמקלטים עושים כאב ראש, כי זה לא נכס מניב. אבל מצד שני אנחנו צריכים כל הזמן לפעול ברוטינה כזאת מול מזכירים ולדאוג להסכמים ולחוזה ולביטוח ושישלמו 300 ₪ ולרדוף אחריהם. אבל זו מדיניות, ואני מברך על זה. בכל זאת מדיניות. אבל היתה גם בעיה, שלשמה גם הגענו לנוהל הזה. הבעיה היתה שמצד אחד העירייה רצתה לקדם מדיניות ולתת את המקלטים לאמנים, מצד שני הם השתמשו לא רק לפעילות לקהילה אלא גם פעילות מסחרית בתוך המקלטים. הנוהל בא לעשות עם זה סדר. אבל זה אולי ברוך ידבר, אני רוצה לתת סקירה קודם כל לגבי הסטטוס שלנו. אז ברמת השרון קיימים 93 מקלטים ציבוריים. כיום אנחנו משכירים 28 מקלטים.

ד"ר איריס קלקא: אפשר לקבל את זה?

מר עינב בן יעקב: כן, גם זה הופך לוועדת מקלטים, אין שום בעיה. עד לפני שבועיים היו לנו 30 מקלטים, שניים פונו. 22 מקלטים הם בשימוש של בתי הספר, 4 מקלטים בשימוש של מחלקות שונות בעירייה. 4 מקלטים בשטח הכפר הירוק והם לא באחריות של עיריית רמת השרון. שניים נמצאים

בשכונת נווה רסקו והם בסוג של אחריות של הדיירים, הם נבנו ומומנו מכספי דיירי השכונה. ואחד כרגע נמצא בהליך משפטי, מקלט שנמצא ברח' המאבק 9, יש בעלים פרטיים שטוען שהמקלט הזה שלו. מבחינת ההתפלגות של המשתמשים בתוך ה-28 מקלטים, מבחינת אפיון, אז 17 מתוכם משמשים למטרות של אמנות ומוסיקה, יש גם כאלה שעושים מסחר כיום ואני יודע מיהם. 5 למטרת לימודי דת ויהדות ו-6 להפעלת חוקים. בוועדת מקלטים האחרונה אישרנו מכסה מקסימלית של 35 מקלטים שאנחנו נציע להשכרה מתוך ה-93, וצריך הבין שעם אישור הנוהל, פועל יוצא מזה יהיה שאנחנו נצטרך להודיע כבר בתקופה הקרובה לכמה מהם שהם יפוננו, והחל מינואר 2015 הם לא יוכלו להיות שם.

ד"ר איריס קלקא: ה-6 להפעלת חוגים ופנאי זה בתשלום?

מר עינב בן יעקב: מכל ה-28 נמצאים עם חוזים עד סוף השנה, כולם משלמים, לרובם יש הסדרי ביטוח, וחלקם יודעים שהם לא יוכלו להישאר שם. כי כן, זה חוגים. יש שם חוג קראטה.

מר עידן למדן: השאלה היתה איזה חוגים יש.

מר עינב בן יעקב: אני ענית. שוב, התשלום, יש תשלום לעירייה, דמי שימוש לעירייה, ויש אנשים שגובים כספים.

מר עידן למדן: השאלה היא, אם הוא עושה חוג, אז זה כבר משהו שהוא כבר עם איזשהו מקור הכנסה.

מר עינב בן יעקב: מבחינתי הוא עסקי ומסחרי והוא לא יוכל להישאר.

מר עידן למדן: אז דמי השימוש שלו הם אחרים, אמורים להיות אחרים, מאשר אם זה-

גב' פרח מלך: לא, אנחנו לא מעוניינים בזה.

מר עינב בן יעקב: הכוונה היא להפסיק עם זה.

עו"ד אבי גרובר: מנשה יוצא מהמקלט?

מר עידן למדן: אם אמן גם מוכר ציורים בתוך הסטודיו והשכיר לאמנות.

מר עינב בן יעקב: אני לא יודע אם שמית זה נכון לדבר עכשיו, אבל יש זמר מסוים שמשמש במקלט. אולפן בתל אביב היה עולה לו הרבה יותר מ-300 ש"ח בחודש שהוא משלם לרמת השרון. ואני חושב שבסופו של דבר נביא שמית לוועדת המקלטים, אבל אני חושב שאנשים מהסוג הזה לא צריכים להיות במקלטים, אלא רק מי שתורם לטובת הקהילה ולא גובה כספים מגורמים שלישיים מה שנקרא.

מר עידן למדן: אבל כל זה לא קיבל ביטוי בנוהל.

מר עינב בן יעקב: אם אתה רוצה, עכשיו אולי נדבר קצת על הנוהל.

עו"ד אבי גרובר: כתוב: לא יותר שימוש במקלטים ציבוריים במקרים הבאים ו/או לאחת ממטרות אלה. לקיום פעולות בעלות אופי מסחרי למטרות רווח.

מר עידן למדן: בסדר, לא עושים מסחרי למטרות רווח, זה לא בהכרח חוג של משהו.

עו"ד אבי גרובר: זה בטוח גם.

גב' פרח מלך: כל מה שאתה גובה כסף אנחנו בעצם לא מעוניינים.

עו"ד ברוך חייקין: המטרה לא היתה לתת מקום למסחר.

מר עידן למדן: זה בסדר.

עו"ד ברוך חייקין: לכן זה מושרש בנוהל. אבל כמובן שזה עניין גם של

שיקול דעת. הרי הקמנו פה ועדה לבחינת הנוהל, הוועדה הזו תצטרך לדון בכל מקרה עפ"י הקריטריונים שנקבעו בנוהל ולהחליט האם זה מסחרי או לא מסחרי, האם זה עונה על התנאים או לא. ועפ"י התנאים אפשר לפסול את הפעילות שאתה מדבר עליה ולראות בה פעילות מסחרית, ולכן היא לא תעלה בקנה אחד עם הוראות הנוהל. כך שאני חושב שהכללים כן עונים על הדבר הזה. אבל שוב, אנחנו צריכים לזכור שזה עניין של הפעלת שיקול דעת.

מר עידן למדן: אני גם אומר, יש שתי פנים לאותה שאלה. אחת זה

יכול להיות באמת לאסור את המסחרי לחלוטין, והשנייה יכולה לבוא ולהגיד: אוקיי, אתה היום זמר מצליח ובכל זאת יש לי אינטרס שמישהו ישמור לי את המקלט טוב ויעיל, גם הייתי אולי מאפשר יותר מקלטים.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא בהגדרות, אל תכניס את זה בכלל.

מר עידן למדן: 10 שנים, לא יודע כמה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לשמור על המקלט איננה מטרה. אין כזה דבר

בנוהל. אתה סתם המצאת את זה עכשיו. אין מטרה לשמור על המקלט, זה לא אחד הדברים שהוגדרו.

מר עידן למדן: אז אל תזכיר אותו בכלל.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, יש כוונה כן לעזור לחלק מהדברים. ונכנסו בפרמטרים מאוד מוגדרים. לשמור על המקלט זה לא אחד הפרמטרים.

עו"ד ברוך חייקין: אני אתן לך דוגמה. בתחילת הדרך פיקוד העורף לא אהב את הרעיון שמשכירים מקלטים, ולאחר מכן יצאו הנחיות שמאפשרות את השכרת המקלטים בתנאים מסוימים, כגון מה ששמענו מקודם, 20% פנוי, אם אפשר להכניס ריהוט כבד, זה צריך תוך 4 שעות חייבים לפנות את המקלט במקרה חירום, כפי שהיה אכן במבצע האחרון. כך שהפעילות מלכתחילה במקלט לא נועדה לפעילות מסחרית שוטפת. זו פעילות שמעצם מהותה נועדה להיות מוגבלת במידה מסוימת. אתה לא יכול לעשות שם כל פעילות. אתה לא יכול להכניס שם שולחנות כבדים שלא תוכל לפנות אותם תוך 4 שעות וכד'. והציוד לרוב צריך להיות יותר נייד. אני חושב שמה שאנחנו הכנסנו פה, כשאנחנו מדברים על אמנים ומדברים על צייר שיכול את הציוד שלו לפנות תוך שעתיים, זה הרבה יותר מתאים מאשר מישהו שייבא ארונות כבדים וישים שם בפנים... לדוגמה. כך שזו לא הכוונה. הכוונה יותר פעילות עדינה יותר.

ד"ר איריס קלקא: האם פה הנוהל כולל כבר את התבחינים? כי כתוב מתן רשות שימוש עפ"י נוהל זה, זה בעמ' 5, מותנה בעמידה בתבחינים שלעיל.

עו"ד ברוך חייקין: זה התבחינים שלמעלה. את מסתכלת באיזה סעיף?

ד"ר איריס קלקא: עמ' 5, 10.3.

עו"ד ברוך חייקין: כן, הכוונה היא לאותם תבחינים בסעיף 5.

מר עידן למדן: סעיף 6, למעשה אתה מתכוון לסעיף 6.

ד"ר איריס קלקא: זה לא מתואר כתבחינים, לכן שאלתי.

עו"ד ברוך חייקין: נכון, שיקולי ועדת המקלטים. אפשר להכניס את המילה. 5 ו-6, זו הכוונה. אנחנו דיברנו על זה גם בישיבה האחרונה.

עו"ד אבי גרובר: גופים שהעירייה שותפה בהם, למשל מחלקות הנוער בכדורגל, כדורסל וכאלה, זה תופס?

עו"ד ברוך חייקין: מה השאלה? מה תופס? לא הבנתי מה אתה שואל.

עו"ד אבי גרובר: האם אני יכול לתת מקלט לנערים א', נערים ב' של מחלקת הכדורגל או הכדורסל או הכדוריד?

עו"ד ברוך חייקין: אם העירייה חושבת שזה מתאים אז כן.

עו"ד אבי גרובר: כן? אפשר? בגופים שהעירייה שותפה להם.

עו"ד ברוך חייקין: בשביל זה לא היית צריך נוהל.

עו"ד מיכה בלוס: בדיוק. העירייה מחליטה למה שהיא רוצה-

עו"ד אבי גרובר: אין עם זה בעיה, נכון?

עו"ד מיכה בלוס: אנחנו מדברים על נוהל לאמנים וכד'.

עו"ד אבי גרובר: אז אתה ואמר חוגים וזה, כתבת לי פה, אוקיי. רק הערה קטנה, אני רואה פה את שיקולי ועדת המקלטים ואתם כתבתם פה מידת... אין פה ניקוד או משהו, זאת אומרת אין לך ממש מנגנון איך לספור.

עו"ד ברוך חייקין: לא, זה לא נועד. זה לא עניין מכרזי, זה לא נועד לבחור במסגרת תחרות.

עו"ד אבי גרובר: אז אם יש לך שתי בקשות ואתה צריך לבחור

ביניהן?

עו"ד ברוך חייקין: אז אני אפעיל שיקול דעת סביר ואני אראה מה העדיפות שלי באותו זמן.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה המורה נבוכים שלך כדי לא להשאיר את זה לשיקול דעת הוועדה. כדי שזה לא יהיה אבסטרקטי מדי קבענו לעצמנו כללים לשיקול דעת.

מר עידן למדן: כן, אבל אתה צריך איזשהו מדרג.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא מדעי, נכון. שיקול דעת זה תמיד לא מדעי.

מר עידן למדן: האם אתה מעדיף אמנות, מוסיקה או מסחר, או האם אתה מעדיף לימוד תורה, יהדות ופעילות קהילתית, או האם אתה מעדיף ספור, חוגים ופנאי. אתה היום פה לא קובע בדברים האלה, זה חסר פה מה בסופו של דבר...

עו"ד ברוך חייקין: אני אגיד לך. עידן, הבנתי.

מר עידן למדן: לפחות בתל אביב אני מבין, היא באמת בעיקר לאמנים.

עו"ד ברוך חייקין: אם היה לנו מקלט אחד אז הדילמה שלך היא נכונה. כאשר יש לנו 30 מקלטים עכשיו ואנחנו מגדילים את זה ל-35, אני חושב שהדילמה הזאת הולכת ומצטמצמת, וזה יכול להיות גם זה וגם זה. למה גם זה וגם זה, או למה זה וזה? אלה הגיידליינס שקבענו לעצמנו.

מר עינב בן יעקב: גם מה שניתן לעשות, עידן, דיברתי על זה הבוקר עם שירה, אנחנו נצטרך במסגרת ועדת מקלטים, אמרנו שנצטרך לפנות קודם כל לאלה שלא יורשו להמשיך, ואנחנו יודעים אותם, גם לעשות סוג של פרסום בעיתון לקבלת הצעות. כי כבר היום יש לי יותר מ-35 בקשות בחדר, ונצטרך

לדון. אנחנו לא רצינו לנעול את עצמנו גם מבחינת הנוהל אלא לאפשר שיקול דעת לוועדת המקלטים את מי אנחנו כן רוצים במקרה הזה. זה עניין של מדיניות, כי גם הפרוטוקול של ועדת מכרזים עולה לכאן. אתה לא יכול לנעול את עצמך כבר במי כן ומי לא.

מר עידן למדן: זה בסדר, אבל אני כן מחפש את המדרוג. זאת אומרת, מה אנחנו יותר עדיף ומה פחות עדיף.

עו"ד מיכה בלוס: אבל יושבים נציגים פוליטיים בוועדה.

מר עינב בן יעקב: יש לך חברי מועצה בוועדה.

עו"ד ברוך חייקין: 3 חברי מועצה, אחד מהאופוזיציה.

מר עידן למדן: לי יש בעיה עם סעיף 3.5, בעיה עיקרית. המלצות הוועדה מותנות באישור ראש העירייה וגזבר העירייה. אם יש ועדה, מבחינתי הן לא אמורות להיות מותנות באישור ראש העירייה, ותסלח לי, ממלאת המקום.

גב' שירה אבין: זה כמו ועדות אחרות גם. זה החוק.

מר עידן למדן: אישור מועצת העיר אני מוכן לקבל. אישור מותנה בראש העירייה, שאוהב או לא אוהב את העיניים הכחולות של אמן כזה או אחר, לא מקובל עליי.

עו"ד ברוך חייקין: אני אגיד לך למה אני הכנסתי את זה ואני אגיד לך למה. מכיוון שעם כל בעלי הרשות פה אנחנו חותמים על חוזים. על חוזה חותם בכל מקרה ראש עיר, ולכן הכנסנו את זה כדי שלא תהיינה אי הבנות שזו ההחלטה שקיבלת, אז יש שלב נוסף, ולפי החוק בכל מקרה חוזה חייב להיות חתום ע"י ראש העיר וגזבר. לכן הסעיף הזה נכנס.

מר עידן למדן: זה כמו חתימה על חנינה. אם הנשיא לא חותם על

חנינה מה גובר על מה? אם עכשיו הוועדה החליטה שהיא נותנת לעידן למדן מקלט, הוא חותם או לא חותם?

עו"ד ברוך חייקין: זה לא סוף פסוק. אבל אני לא רוצה להטעות את

האמן, והנוהל הזה מתפרסם, אז שמי שפועל פי הנוהל, הדיוט מן היישוב, אז אני רוצה שהוא יידע שהאישור של הוועדה זה לא סוף פסוק וצריך גם חתימת ראש עיר וגזבר.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה נוהלים, זה בכלל לא קשור להחלטות.

עו"ד ברוך חייקין: זה עניין נוהלי לחלוטין.

מר עידן למדן: אז בשביל מה יש לי ועדה? יש פה ראש עירייה, יש

פה אדם אחד שיכול עכשיו להפוך החלטה של ועדה שבאה לרכז ולשקול את כל התבחינים. אם היית אומר לי-

עו"ד ברוך חייקין: הוא לא יכול. ראש העיר לא יכול עכשיו להגיד:

'אני לא רוצה לעמותה כזו, אני רוצה לעמותה כזו', כיוון שהוא צריך לקבל המלצה מהוועדה. זו הקונסטרוקציה שבנויה פה. הוא יכול לא לקבל המלצה, הוא יכול לא לחתום, אבל הוא לא יכול לקחת מי שהוועדה לא ממליצה.

מר עידן למדן: הוא לא יחתום.

עו"ד ברוך חייקין: לא יחתום – בסדר.

עו"ד אבי גרובר: אולי אפשר לנסח את זה שהמלצות הוועדה כפופות

לחתימת ראש העיר וזה על חוזה החתימה.

מר עידן למדן: אם אתה אומר לי חתימה-

עו"ד אבי גרובר: זה נותן אותו דבר וזה-

עו"ד ליזי רכניצר: זה לא משנה.

עו"ד אבי גרובר: או דרך חברי הקואליציה שלו יכול...

מר עידן למדן: אנחנו נמצאים פה בישיבה סופר פוליטית, אוקיי?

יושבים פה עכשיו בישיבה סופר פוליטית, עכשיו הישיבה הזאת החליטה שהיא רוצה לאשר לעצמה, הוועדה אישרה פה לקוורום הזה לאיש מקלט ובא ראש העירייה, במקרה הזה ראש העירייה המכהן יושב פה, אולי הוא יחתום, אבל אם יש ראש עירייה אחר שלא רוצה לחתום, אני לא מקבל את הדבר הזה.

עו"ד מיכה בלוס: אבל אותו דבר במכרזים, למדן, תרשה לי להגיד לך

משהו. בוועדת מכרזים, ועדת מכרזים ממליצה לראש העיר לקבל את ההחלטה של ועדת המכרזים. עד שראש העיר לא חותם המכרז לא נכנס לתוקף. עכשיו מה קורה? הוא יכול להגיד, לדוגמה, במכרזים, ראש העיר יכול להגיד: 'אני לא מקבל את המלצת ועדת המכרזים', ואז הוא יצטרך ללכת למועצת העיר ולנמק מדוע הוא לא מוכן לקבל את המלצת ועדת המכרזים.

מר עידן למדן: תגיד לי שלא יישב. אם אתה אומר לי פה שאתה

מוסיף 'לא אושרה ההמלצה, זה יובא לדיון במועצת העיר' – קיבלתי. אז אני יודע שזה בא מחדש לבחינה.

עו"ד אבי גרובר: זה אבל הוא אומר לך שזה תנאי. אתה עכשיו

מוסיף.

מר עידן למדן: תגיד לי שזה דינו כדין מכרז, ואז אתה נוהג בזה

כדין מכרז להסביר למה אתה לא לוקח את ההמלצה – קיבלתי, אימצתי בשתי ידיים.

עו"ד מיכה בלום: אבל למדן, אנחנו מדברים פה על דבר יחסית פעוט, שזה מקלטים.

מר עידן למדן: זה נשמע לי אחד הדברים שהכי...

אדר' ולדימיר לוין: בוועדת המכרזים יש פרוטוקולים, בוועדת מקלטים לא צריך פרוטוקול.

מר גיל גורדון: בתבחינים של ועדת תמיכות יש פרק שמתייחס למדדים להענקת זכות שימוש במתקני עירייה. ובין היתר מנסים לעשות, כי גם פה הדברים הם מאוד לשיקול דעת, אבל מנסים כן להכניס איזה משהו כמותי בסעיף 1, שהם אומרים במידה ויתקבלו בעירייה מספר בקשות לשימוש באותו מתקן תועדף פעילות אשר תשרת את מספר האנשים הגדול יותר, אלא אם כן מדובר בפעילות המשרתת קהל יעד ספציפי או בנימוקים מיוחדים אחרים. כלומר, גם פה הדברים הם די שיקול דעת.

מר עידן למדן: בסדר, אני מקבל את הסבר היועץ המשפטי, היועצים המשפטיים, אבל עדיין חסר לי הדבר הזה.

עו"ד מיכה בלום: קודם נראה איך זה יעבוד, תמיד אנחנו נוכל לבוא עוד פעם.

מר עידן למדן: איך אנחנו כן מתייחסים היום לכאלה שכבר יושבים, לצורך העניין, 5, 6, 7 שנים, לא יודע כמה זמן, אני יודע שיש כאלה שיושבים הרבה מאוד שנים, איפה אנחנו נותנים היום לצורך העניין עדיפות לחדשים, ומבחינתי גם עדיפות לאמנים חדשים. הכוונה שלי היא איפה אני נותן עדיפות לאמן צעיר מתחיל או אמן מבוגר מתחיל על פני אמן ותיק שכבר עשה את יומו ויכול לשכור מקום יותר מסחרי. איפה אתם נותנים לזה מקום בשיקולים?

מר אהרון אלמוג אסולין: זה יהיה בדיון הוועדה, אני לא יודע להגיד לך את זה עכשיו. בוועדה יביאו את ההצעות, יתעדפו אותן, ישקלו את זה לגופו של עניין ובזה זה נגמר. אתה רוצה לעשות כבר את המקרים ותגובות על הנוהל עצמו.

מר עידן למדן: אני רוצה לראות את זה במסגרת השיקולים. שיילקח בשיקול מישהו שכבר יושב 10 שנים, כבר קיבל את ההטבה, עכשיו אנחנו מתחילים לסדר סוף סוף עוד פעם, כל הכבוד שמתחילים לסדר, זה כן, אבל עכשיו אנחנו מתחילים לסדר סוף סוף. עכשיו אני רוצה כשמגיעים לדיון הראשון מישהו שכבר יושב 10 שנים, 12 שנה, 13 שנה, אני לא יודע כמה, אני נותן עדיפות למישהו אחר. אני מראש מכניס את זה היום-

מר אהרון אלמוג אסולין: עידן, יבוא מישהו מחברי הוועדה והוא יעדיף את האמן הצעיר, ואחר יעדיף את האמן הוותיק יותר, ושלישי יחליט את הסנדלר. זה הדיון של הוועדה. אתה רוצה לעשות את עבודת הוועדה עכשיו?

מר עידן למדן: לא, זה לא זה, זה חלק מהקריטריונים והתבחינים שחסרים.

ד"ר איריס קלקא: הנוהל צריך לשקף את המטרות של כל-

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שהוא משקף וחצי.

מר עידן למדן: לא. אין לך שום מדרג. אתה אומר בסעיף 6, אתה נותן הרבה מאוד אופציות, אבל אין לך שום מדרג מסוים. אתה לא מדבר על... על צעיר, על בעל שם, על פחות בעל שם, על מי שכבר משתמש כמה וכמה שנים ומי שלא.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה יודע לציין את כל התשריטים האפשריים?
הנוהל קובע לך 3 אנשים, יקבעו על זה.

מר עידן למדן: אבל אני יכול לקבוע עיקרון שאני אומר: אני היום
נותן עדיפות למישהו חדש וקצת יותר צעיר. אני נותן את זה היום, לפחות
בשלב הראשון-

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה יודע מה, אתה שואל אותי – אני באמת לא
יודע אם אני אתן עדיפות לצעיר או לוותיק.

גב' שירה אבין: אבל תלוי מה כל השיקולים. יכול להיות צעיר שלא
תורם שום דבר לקהילה ויכול להיות מישהו שהוא יותר מבוגר והוא נותן
המון בקהילה. כלומר, יש כל מיני קריטריונים שצריך לעשות אותם ביחד.
אבל יושבים בוועדה באמת כל כך הרבה שעות.

עו"ד ברוך חייקין: רק הערה אחת. סעיף 10.5, תראה שזו הוראת
מעבר, ואתה תראה שמי שמשמש היום במקלט, אם הוא רואה בתנאים אז
הוא עד סוף 2014 ממשיך להשתמש, אבל אז למעשה הוא צריך מחדש לחתום
על חוזה לשנה. כלומר, גם המשתמש הוותיק, בסוף שנת 2014 צריך לעמוד
בכל התנאים. זה יכול להיות חדש, זה יכול להיות ישן.

מר עידן למדן: ...הוותיק ואומר 'אני רוצה להמשיך הלאה' -

עו"ד ברוך חייקין: אני הבנתי.

מר עינב בן יעקב: הוא אומר מה השיקול שיהיה לך בינואר לבחור את
החדש.

מר עידן למדן: בדיוק. תרשה לי, זה חיפשתי, זה חסר לי, אני
חושב שזה כן היה צריך לבוא לידי ביטוי. אני לא רוצה כרגע לעכב את

הדברים בסופו של דבר, זה כן משהו שלפחות הוועדה, במקרה הקרוב אחרי הישיבה הראשונה שלכם נצטרך לשדרג פה, לחדד פה את הנהלים. דבר אחרון, נאסר פה על שימוש למפלגות ומוסדות ציבור המזוהים כמפלגתיים וגם לקיום כנסים להסברה פוליטית או מפלגתית. מנגד יש פה את האלמנט שכן מאפשר לענייני הדת, אז אני כבר ראיתי כמה מקלטים שמשמשים פה לדת בדיוק יומיים בשבוע ומסופקני למה הם משמשים. כולל גם לקייטנות שיש בהן אלמנט מסחר וכו'. לטעמי מוסדות דת גם כן יש בהם איזשהו סוג של זיהוי מפלגתי כזה או אחר. לא פעם ולא פעמיים אנחנו רואים אותם עומדים. ובכל הכבוד הראוי, אני לא חושב שזה תפקידם של מקלטים ציבוריים. מצד שני יש שומר צעיר היום שיכול להיות, או נוער עובד לומד, או נוער מרצ שירצה לבוא ולהתחיל לפעול בעיר, ותנועות נוער זה דבר מבורך גם אם הן הן פוליטיות, ואנחנו שוללים מהם בכלל את האופציה להגיע, ולו שיהיה להם איזשהו מקום.

גב' שירה אבין: אני רק רוצה לומר משהו לגבי הנושא של תנועות נוער. תנועות נוער לא משנה מה השיוך המפלגתי שלהן, כל תנועה שתרצה לבוא ולפעול בעיר אנחנו נעודד אותה, ואני לא חושבת גם שהם צריכים להיות במקלט. זה עניין אחר. אין שום קשר. יש צופים, היה פה הנוער העובד, זה שהוא לא צמח זה לא בגלל שהוא היה פוליטי, בגלל שהוא נכשל. אבל עידן, אני אומרת לך, יש הבדל בין מפגשים פוליטיים של כולם ויש הבדל, תנועות נוער מבחינתי זה משהו שהוא שונה לחלוטין. בכלל לא הייתי שמה אותם ביחד.

מר עידן למדן: אני מקבל בברכה את ההבטחה לאפשר לכל תנועות נוער מבנה.

גב' שירה אבין: לא מהיום.

מר עידן למדן: קיבלתי את זה בברכה, אבל עדיין אני סבור שלאפשר לכוללים כאלה ואחרים או סמי מוסדות דת לפעול זה בדיוק דינו כדין פוליטי או מפלגתי. אתה כרגע נותן להם את האופציה אבל אתה לא נותן לזה את האופציה.

ד"ר איריס קלקא: אני חייבת להגיד איך אני מבינה את זה, גם אם זה לא באמת עולה בקנה אחד עם כמה דברים שאמרו כאן. כל הנושא הזה של עידוד אמנים, ווטאבר ההגדרה של צעירים, היא גם משתנה. זו איזושהי מסורת עולמית של דירות גדולות, אני אומרת בפשטות, שהיא חלחלה לארץ. במקומות אחרים, שהם יותר עשירים, נותנים להם בתים או דירות וכו'. אני עושה איזושהי קפיצה קטנה – אנחנו התברכנו ברמת השרון, יש לנו הרבה מאוד אמנים. שוב, אפשר להתווכח מה ההגדרה של אמן. אני הייתי רוצה לחשוב שבמסגרת הזאת אנשים שזה במידה רבה עיסוקם, ובדרך כלל קשה מאוד להתקיים מאמנות, כמו שסופרים במדינת ישראל, אפשר לספור על אצבעות הידיים את מי ממש יכול להתפרנס, זה דבר ברור. אני מנסה לחשוב על איזושהי מטרה שנמצאת לנגד עיניי כשאני מסתכלת על המסמך הזה, ואני אמן, אני הייתי רוצה לקוות שיום אחד לשנה אחת, לשנתיים או שלוש, גם אני אוכל לקבל מעון באכסנייה הזאת.

גב' שירה אבין: זאת המטרה.

ד"ר איריס קלקא: כשלמאות האלה, גם במיוחד בהתחשב בזה שיש לנו חינוך ויש לנו בית ספר למוסיקה, אנשים שמתאמנים במוסיקה לא יכולים בכל שעות היום, לא יכולים עם תופים, לא יכולים כל מיני דברים אחרים, יש את הקייס שלהם. יש אמנים צעירים בתחילת דרכם ובכל מקרה לא מרוויחים. אם אני מרימה את היד לטובת הנוהל הזה אני יכולה למצוא מגוון

רחב של אנשים שעונים פה על הקריטריונים וממש אין להם שום זיקה פעם אחת לאמנות, נדמה לי שזה לפחות לחלק האנשים חשוב.

גב' שירה אבין: מה שקורה היום?

ד"ר איריס קלקא: לא, אני אומרת מעתה והלאה.

עו"ד ברוך חייקין: היא אומרת שהנוהל בעצם עוד רחב.

ד"ר איריס קלקא: דבר שני, אני חושבת שהנושא הזה של מה היא תרומה לקהילה, אנחנו לא צריכים להתבייש ולשים את זה. יש קריטריונים מה יכול להיות תרומה לקהילה, זה יכול להיות החל משותפות בפרויקט המאה, שעת קבלה שתהיה להם-

גב' שירה אבין: אין לנו ויכוח.

ד"ר איריס קלקא: משהו שנחליט בו, אין צורך להמציא את הגלגל.

עו"ד ברוך חייקין: אבל השארנו את זה חכם. יש את האלמנט הזה במסגרת שיקול הדעת של הוועדה. אני אצטרך לקבל שיהיו אנשים שמה זה רחוקים ממה שאני הייתי רוצה לראות שם. אני הסתכלתי ובאמת עשיתי עבודת מטה פה, בדקתי איך עיריית תל אביב מגדירה אמן, איך כל מיני דברים, כדי לראות. אין צורך להמציא לא את הגלגל ולא את העגלה.

עו"ד אבי גרנבר: עד היום לא היה... ורוב המקלטים הלכו לאמנים. באיזשהו מקום את יכולה לראות שאפילו בלי הקריטריון זה היה. אני הייתי בקדנציה הקודמת בוועדת מקלטים, אז אני זוכר קצת מהדברים.

ד"ר איריס קלקא: יגיד לך האדון הנכבד אלמוג שהוא בעד נוהלים ויישומם. אני לוקחת ברצינות כל שורה בנוהל.

- עו"ד אבי גרובר:** גם אני כתבתי לי פה הערה שזה קצת ערטילאי.
- ד"ר איריס קלקא:** אם אני אומרת 'רוצה אני', אין לי מה להלין אחר כך אם נכנסים אנשים שהם ממש 180 מעלות ממני.
- עו"ד אבי גרובר:** אבל הביצוע מוכיח גם תחת הנהגתו של אדם שאנחנו לא מסכימים-
- ד"ר איריס קלקא:** אני לא יודעת מה היה בעבר, אני לצורך העניין לומדת מה קיים בהווה ולאיפה אנחנו לוקחים את הדברים בעתיד.
- עו"ד מיכה בלוס:** הנוהל בא להתחיל מהלך כזה. מה שיקרה, אנחנו נעבוד, לא יהיה משהו טוב בנוהל, נחזור עוד פעם, נעשה עוד תיקוני נוהל. אבל צריך להתחיל להזיז את הגלגל הזה. אם לא נתחיל להזיז את הגלגל הזה אנחנו לא נהיה בכלל בנהלים.
- מר עינב בן יעקב:** קודם כל המטרה לעשות את הסינון הראשוני. אני אומר לך שהיום, בין האמנים שהיו פה בזה, אני לפחות 10 הייתי בלי מדיניות, החלטה שלי, הייתי מוציא מהמקלט. אז קודם כל יש בנוהל הזה את הסינון הראשוני. למקד את זה יותר לאיזשהו אמן בהגדרה, נניח... אני לא אעשה את זה. צריך לאפשר שיקול דעת לוועדה, שכמו שאתם יודעים היא מורכבת מסיעות פוליטיות.
- ד"ר איריס קלקא:** אני מבינה מה זה שיקול דעת של הוועדה, ועדיין אין פה איזושהי הצהרה רחבה או צרה לגבי מה אופי התרומה שייתן האמן.
- מר עידן למדון:** הם יצטרכו להפעיל שיקול דעת.
- גב' שירה אבין:** אף אחד לא יכול לבוא ולהאשים אותי בזה שאני לא למען האמנים ברמת השרון, אבל אני אומרת, יש לנו עיר רחבה ואנחנו

צריכים להסתכל על כל ההיבטים. אני חושבת שאנחנו לא יכולים היום, באמת ניסינו פה, ישבנו המון חודשים כדי באמת לנסות וליצור משהו שייתן באמת מענה נכון לעיר. מבחינת כל הדברים. אני מסכימה איתך גם לגבי הנושא של אמנים צעירים שצריך לתת להם את המקום, ומה שעידן אמר לגבי תנועות נוער, אני אומרת שוב, אני לא חושבת שהם צריכים להיות במקלטים, אבל באמת יש הרבה דברים שאנחנו צריכים פה לקדם ולראות את הדברים. ברגע שאנחנו הולכים ועושים את המעבר כל כך צר, אנחנו בסופו של דבר-

ד"ר איריס קלקא: זה לא באמת מה שהצעתי, אולי לא הבהרתי את עצמי. אני חושבת שבתוך תחומי האמנות זה לא רק אלה שרשומים באגודת הציירים או מה שלא יהיה. תל אביב, רק לצורך הקוריוז, החליטה שאנשים שהם צלמים, כאלה שכבר התפרסמו, הם לא אמנים. עדיין לא הכירו צילום כאמנות. אני לא מכוונת להתקטנות הזאת, אני רוצה שנכוון גם מבחינת המיתוג של העיר, גם מבחינת-

עו"ד אבי גרובר: עכשיו נכנסים פה רק אמנים?

ד"ר איריס קלקא: הצביון המסוים של הפרויקט.

עו"ד אבי גרובר: אם עושים את זה רק לאמנים אני מתנגד. אני רוצה לראות שם גם ספורט.

גב' שירה אבין: כל מיני דברים שתורמים לקהילה.

עו"ד אבי גרובר: ותאמיני לי, ב-6 השנים האחרונות, כמה שיכולתי תרמתי ועזרתי ועשיתי וצעקתי ופה הכל. אני סומך על גם וגם וגם, אבל אני לא ארצה לעשות קריטריונים שבסוף נותנים רק לקהל אחד ולא מאפשרים לי בכלל אפשרות לתת גם לקהל אחר. גם אני כתבתי לי שהקריטריונים קצת מדברים ברמה של עקרונות ולא ברמה של תכנית עבודה, שאתה מכניס לתוך

נוסחה ויוצא. אבל עדיין אני סומך על חברי הוועדה, ואין מה לעשות. אם נראה שזה לא הולך אז נביא לפה הצעה לסדר וננסה לתקן.

מר עידן למדן: זה לשנה. עפ"י הנוהל חותמים חוזה לשנה.

גב' שירה אבין: גם תמיד אפשר להוסיף פרמטרים נוספים, זה לא משהו שזהו, ייהרג ובל יעבור.

עו"ד אבי גרובר: עשר בלילה, בואו נתקדם.

מר עידן למדן: הפורום בשל, אני חושב.

גב' שירה אבין: אפילו עידן אמר שהפורום בשל.

מר אהרון אלמוג אסולין: הפורום לא בשל, כי יש לדעתי הערה עקרונית שאני נחשפתי אליה דווקא מכובע אחר, של יו"ר ועדת ביקורת וזה נושא הנהלים, ואני חושב שאם יש דבר שחסר בנוהל הזה, כמו בנוהל הבא שאנחנו נאשר כאן על מיהו האחראי על הנוהל – תחומי האחריות בעירייה הזאת, כמו שנחשפתי אליהם בדו"חות הביקורת השונים, לא מוגדרים. וברגע שיש יותר מאגף אחד שותף בפעילות אז אין אחראי. מי זה המפקד? הוא. וחייבים גם בנוהל הזה, ברוך, להגדיר מיהו האחראי על הנוהל. לא הוועדה אלא פונקציונר בעירייה. לטעמי ברוב המקרים שיהיו יותר משני אגפים, מי שצריך להיות אחראי על הנוהל יהיה מן הסתם מנכ"ל העירייה. הוא המרכז של הפעילות, הוא אמור לנהל את עבודת המטה והתיאום, ואם יש דברים שנתקעים הוא זה שצריך לחלץ אותם. ואם אנחנו לא נגדיר אחראי לנוהל, אחראי הכולל על הנוהל, הוא לא צריך לעשות את העבודה. הוא צריך לוודא שהנוהל הזה מתקיים ושאכן כל בעלי התפקידים ממלאים את תפקידם, וברגע של התנגשות להיות זה שמגשר ובורר. לכן אני מבקש שלפני שנצביע על הנוהל הזה, שנגדיר כבר עכשיו מיהו אחראי על הנוהל. עצתי – מנכ"ל העירייה ו-

גב' שירה אבין: קיבלנו פה אחד.

מר עינב בן יעקב: איך אתם רוצים להגדיר את זה? היום לפי ההגדרה של הנוהל, מאחר ומדובר גם על אחריות שלי כנכסים על הנושא של שכירות-

גב' פרח מלך: בסדר, אבל אני ממונה עליך, זה בסדר.

גב' שירה אבין: אין בעיה. בסופו של דבר פרח-

גב' פרח מלך: בסדר, אנחנו עובדים על ספר הנהלים גם ככה, הכל עובר אותי, זה בסדר.

מר עידן למדן: אני רק מבקש שני דברים שכן יירשמו לפרוטוקול ואולי יהיו חלק מההחלטה. אחת, שבאמת רוח הדברים שעלתה פה תובא לעיון הוועדה המחליטה. זאת אומרת, שבאמת היה גם מה שאבי אמר, גם מה שאיריס ואני אמרתי, שחסר פה המדרוג הזה, שיקחו את רוח הדברים לשיקול הדעת.

גב' שירה אבין: ברוך גם יושב אתנו בתוך הוועדות, כך שאין בעיה, וגם פרח ועינב.

מר עידן למדן: דבר שני רק, זה כן בא לאישור מועצה דווקא בתור מי שאף פעם לא ידענו למה, למי, כל פעם שאל איזה אמן אמר מתי מתפנה, מתי יוצאים, למה יוצאים.

גב' פרח מלך: יש פרוטוקולים.

עו"ד ברוך חייקין: החוזה הפרטני מובא למועצה.

מר עידן למדן: זה יובא לאישור שלנו?

- גב' שירה אבין:** אנחנו מאשרים תמיד.
- מר עידן למדן:** לידיעה? לאישור שלנו? לא, זה אף פעם לא בא.
- גב' פרח מלך:** בטח שכן.
- עו"ד ברוך חייקין:** לא, לא.
- מר עידן למדן:** רק ישיבת ועדת המקלטים הראשונה היתה באוגוסט 13, פעם ראשונה לדעתי-
- גב' שירה אבין:** בקדנציה הזאת, היה קודם.
- גב' פרח מלך:** מה פתאום, מאז שהוא בתפקיד זה מאושר בוועדה.
- עו"ד ברוך חייקין:** הפרוטוקולים של הקצאות... תמיד.
- מר עידן למדן:** אמרתי, התחלתם להביא את זה-
- גב' שירה אבין:** לא, אני חייבת לומר. אני הייתי יו"ר ועדת מקלטים כבר בקדנציה הקודמת, והבאנו את הדברים לפה. ישבנו חודשים לגבי הנושא של הנהלים וניסינו לבנות את זה בצורה הכי אובייקטיבית והגיונית.
- אדר' ולדימיר לוינ:** זה טעון אישור של שר, אין דבר כזה.
- מר עידן למדן:** לא משנה. למיטב זיכרוני-
- גב' שירה אבין:** מה אמרתי, הקצאות?
- עו"ד ברוך חייקין:** מקלטים לא-

מר עידן למדן: זה לא הגיע אלינו. זה התחיל לבוא לשולחנו ממאי או מאפריל שנה שעברה.

מר עינב בן יעקב: עידן, תקשיב למה שאומר ברוך.

עו"ד ברוך חייקין: לפי הנוהל, מאחר ומדובר פה על מתן זכות שימוש מוגבלת וקצרה של שנה, אז לא צריך להביא את זה למועצת עיר לאישור. וגם הנוהל אומר את זה. כלומר, הוועדה ממליצה, ראש העיר והגזבר חותמים וזהו. אם אתם רוצים שיהיה דיווח לכם, אין לי בעיה עם זה, זה בסדר. אבל לפי הנוהל ההליך-

מר עידן למדן: לפעם הראשונה שיהיה דיווח על זה, באמת כדי שנוכל לראות את היישום הראשון של הקריטריונים. ואז אפשר לבוא לתקן קריטריונים / לא לתקן קריטריונים / להוסיף / להוריד וזה. זה שני הדברים שהייתי שמח שיוסף.

גב' שירה אבין: אוקיי. טוב, עידן אמר שהפורום בשל.

עו"ד ברוך חייקין: מנכ"ל העירייה תהיה מפקחת...

גב' שירה אבין: אז הצעת החלטה.

עו"ד ברוך חייקין: אחראית על.

גב' שירה אבין: אני אקריא בינתיים: אישור נוהל למתן רשות שימוש במקלטים ציבוריים תקף החל מ-1/1/15, סיום החוזים של הסותרים הקיימים, וסעיף 3-

עו"ד ברוך חייקין: מנכ"ל העירייה יהיה אחראי על ביצוע נוהל זה.

ד"ר איריס קלקא: לפי מה שכתוב במסמך התוקף מתחיל מיום אישורו במועצת העיר.

מר עידן למדן: בסדר, זה כדי להודיע להם-

עו"ד ברוך חייקין: נכון, יש... אבל כדי להיות יותר ברורים – כולם חתמו עד סוף השנה. גם אם הם לא עומדים בנוהל-

גב' שירה אבין: אנחנו לא יכולים להוציא אנשים לקראת סוף שנה.

מר עינב בן יעקב: היא צודקת, כי אם מחר יש לך בקשה ובכל זאת תרצה לדון בה, זה הנוהל שמחייב.

עו"ד ברוך חייקין: הנוהל נכנס לתוקפו היום. כתוב במפורש. האמת שאתה לא צריך לכתוב את זה, בסעיף 10.5 רשום לך ממתי תוקף הנוהל. רשום נוהל זה באופן מיידי, ויש פה הוראת מעבר לגבי מי שנמצא עד סוף השנה.

מר עידן למדן: אם מישהו מחר בא אליך ואומר לך 'תחתום', אתה אומר לו: 'לא, יש לי נוהל, תגיש בקשה, אנחנו נדון בוועדה'.

מר עינב בן יעקב: אני רוצה לדון באופן גורף בינואר 2015.

מר עידן למדן: זה מה שאתה תענה לו.

עו"ד ברוך חייקין: האמת יש עוד 3 חודשים, זה כבר לא כל כך משנה.

ד"ר איריס קלקא: תסיר את התוקף, יש לך את התוקף בפנים ואתה מסודר.

עו"ד ברוך חייקין: טוב, אין בעיה.

מי בעד? פה אחד.

גב' שירה אבין:

החלטה מספר 82: הוחלט לאשר פה אחד את נוהל מתן רשות שימוש במקלטים ציבוריים בהתאם להחלטת ועדת מקלטים מיום 25.5.2014. מנכ"ל העירייה יהיה אחראי על ביצוע נוהל זה.

4. אישור תוספת להסכם חכירה בין העירייה לסוכנות היהודית – מתחם קריית הצעירים.

גב' שירה אבין: אנחנו שעה שלישית. אני לא רוצה להיות במקומות שאנחנו צריכים לעשות עוד פעם דיונים ארוכים, כי אני חושבת שמאחר והתייחסנו ברצינות לחינוך זה נתח מאוד רציני מהשיבה. יש כאן את הנושא של סעיף 4, שזה משהו ממש טכני, אז ממש בקצרה.

מר עינב בן יעקב: אנחנו מדברים על תוספת להסכם חכירה שחתמנו ב-2011 עם הסוכנות היהודית לגבי מבנים שנמצאים בשטח של מתחם קריית הצעירים. יש 3 מבנים שנבנו במימון של הסוכנות היהודית, זה אולם הספורט, זה המבנה המרכזי שמשמש כמתנ"ס, והמעון. הסכם החכירה נחתם ב-2011 לאור עתירה שקיבלנו מהסוכנות היהודית, מאחר והם מימנו את הבנייה, החוזה לא היה רשום. אנחנו במסגרת ההסדר שהגענו איתם חתמנו על הסכם חכירה, כאשר לתקופה של 40-50 שנה, עד 2030, כאשר אנחנו העברנו את ההסכם לאישור שר הפנים הם העבירו את האישור לבדיקה של הוועדה המחוזית, שבין היתר התברר שאושרה תכנית בניין עיר של התחדשות

עירונית על כל האזור הזה ומבנה המעון מיועד להריסה. זאת התב"ע. ומאחר וכך, הסוכנות היהודית באו וביקשו בצדק להוסיף תיקונים להסכם החכירה, צירפנו את זה הסדר היום, שמתייחסים לעניין של מימוש התכנית והתוצאה של הריסת המבנה. התוספת נמצאת, אין טעם שאני אקריא את כל הסעיפים, אבל מדובר בגדול על זה שבמידה ואנחנו נרצה לממש את התכנית אנחנו נצטרך לבנות מעון חליפי, בלי שום עלויות נוספות מטעם הסוכנות היהודית.

עו"ד ברוך חייקין: ההסכם הבסיסי, אתם אישרתם את זה ב-2011-

עו"ד אבי גרובר: מי מפעיל את המעון שם?

מר עינב בן יעקב: המעון מופעל ע"י מגוונים, למיטב ידיעתי.

מר עידן למדן: כן, זה של מגוונים.

מר עינב בן יעקב: מגוונים זו חברת בת של הסוכנות היהודית.

עו"ד ברוך חייקין: מגוונים זו חברה סוכנותית. ההסכם אושר ב-2011,

המטרה של הנסח הזה, שהוא נספח לאותו הסכם מ-2011 לא עומד בפני עצמו. המטרה שלו זה דווקא הרצון שלנו. במידה ואנחנו מממשים את התכנית והורסים, נותנים להם שווה ערך. זה העיקרון פה. אין פה משהו מעבר לזה.

גב' שירה אבין: טכני לחלוטין.

מר עידן למדן: רק שאלה אחת. אנחנו מבחינתנו תכננו, לא זוכר

אם תכננו את זה במסגרת מטלות היזם או לא?

עו"ד מיכה בלוס: לא. הם לא שם עוד.

גב' שירה אבין: לא, בפרויקט של הפינוי בינוי.

מר עידן למדן: עכשיו זה עולה לנו עוד 6 מיליון ₪, האם אנחנו-

עו"ד מיכה בלוס: אנחנו עוד לא שם.

עו"ד ברוך חייקין: כשתרצה לממש את זה אז תכניס את זה למי שאתה רוצה. כרגע זה לא רלוונטי, לצורך האישור הזה.

אדר' ולדימיר לוינ: אם מחר יביאו לך תכנית מפורטת שיתחילו להרוס את הבתים בצעירים ולבנות, ויגיע הזמן להרוס את המבנים האלה, נצטרך לבנות, זה הכל.

עו"ד אבי גרובר: סעיף 7: 'המחכיר לא יהרוס את המבנים הבנויים של המעון עד השלמת הבנייה של המעון החלופי אשר החוכר חייב להעביר אליו את פעילות המעון. יש לך מעון, רק אז הורסים את המעון הישן.

מר עינב בן יעקב: זה אנחנו, עדיין אין לך פה יזם, זו החלטה שלנו.

אדר' ולדימיר לוינ: מתי אתה עושה? מתי שאתה מתחיל לממש את התכנית.

עו"ד אבי גרובר: כל זמן שהוא לא נוגע במעון הישן, לפני שהוא גמר לבנות את החדש-

גב' שירה אבין: אבל כשאין לנו תכנית מפורטת ואין לנו יזם אין לנו עם מי לדבר. אני רוצה להעלות את זה להצבעה, זה אישור תוספת להסכם חכירה בין העירייה לסוכנות היהודית, מתחם קריית הצעירים. מי בעד? פה אחד, תודה.

החלטה מספר 83: הוחלט לאשר פה אחד תוספת להסכם חכירה בין העירייה לסוכנות היהודית – מתחם קריית הצעירים.

5. הקצאת קרקע עמותת אנוש – סמט' במעלה 9 בהתאם להמלצת ועדת הקצאות מיום 28.5.2014.

גב' שירה אבין: יש עוד משהו קטן כאן, שזה לגבי הנושא של עמותת אנוש. זה גם משהו יותר פורמאלי, ובואו רק את זה באמת, שלא נעכב את הנושא הזה.

מר עינב בן יעקב: אנחנו מדברים על הקצאת קרקע לעמותת אנוש. עמותת אנוש היא העמותה הישראלית לבריאות הנפש, היא נמצאת מ-1986 במבנה ברח' סמטת במעלה. בוועדת הקצאות אנחנו אישרנו הקצאה לתקופה של 10 שנים במסגרת התבחינים והעקרונות שאושרו במועצה וגם במסגרת הפרוגרמה שאושרה במועצה. בעבר היה חוזה שנחתם עם עמותת אנוש ב-2003, הוא הסתיים ב-1/6/14. פרסמנו במסגרת נוהל הקצאות את שני השלבים הנדרשים, השלב הראשון של פרסום של 60 יום לקבלת פניות מעמותות נוספות, לא התקבלו פניות. השלב השני זה פרסום של 45 ימים למתן אפשרות להתנגדויות, לא קיבלנו התנגדויות, ולכן ועדת הקצאות ממליצה לכם אישור הקצאה לתקופה של 10 שנים מותנה באישור שר הפנים.

גב' שירה אבין: שאלות?

עו"ד אבי גרובר: למה זה בא אחרי שכבר כאילו נגמר חוזה?

מר אהרון אלמוג אסולין: כי הכל פה בדיעבד.

מר עידן למדן: לא אישרנו את זה בדיון הקודם יחד עם ההוא?

מר עינב בן יעקב: למה לא היינו ב-6/14/1? אני אגיד לך. בין היתר, העמותה הזאת היתה בין העמותות שהמשרד לביקורת-

עו"ד מיכה בלום: חיוב אישי.

מר עינב בן יעקב: חיוב אישי, בקיצור, ביקרו, ולא ידענו, לא היינו מודעים להסכם. זה לא היה אצלנו בתיקי הנכסים. ככה גם הגבנו מלכתחילה, עוד לפני שנכנסתי לתפקיד, שהנכס לא הוסדר, ובגלל זה גם קיבלנו המלצה לחיוב אישי מול העמותה. לפני כמה חודשים נמצא החוזה שכבר תוקפו פג, ולכן היינו צריכים לפעול בשני משורים – מישור אחד או של חתימת החוזה ברשות, שזה תמורת דמי שימוש, או ללכת להליך ההקצאה. מאחר והנכס גם נבנה מכספים של הקרן לפיתוח שירותים... העירייה השתתפה בחלק קטן. הפעילות מבורכת, אז הלכנו למסלול של ההקצאה. אני יכול להגיד לך באופן כללי, אבי, שהרבה הסכמים אנחנו לא מצאנו ואנחנו פתאום נמצא אותם בדיעבד.

מר עידן למדן: כמה זה בני רמת השרון וכמה זה חיצוני?

מר עינב בן יעקב: 100 ומשהו זה מחוץ לרמת השרון ו-80 מתושבי העיר.

הערה מהקהל: 180, מתוכם 80 רמת שרוני. אני רוצה לציין שהרבה מהאנשים עוברים את התהליך שלהם כרמת שרוני, ומי שעבר להרצליה או תל אביב רוצים ומתעקשים להמשיך את הטיפול ברמת השרון. בעצם רמת שרוני במקור.

מר עידן למדן: גם פה, כמו בפעם הקודמת, עכשיו אנחנו מאשרים, יהיה גם פיתוח אחר כך?

מר עינב בן יעקב: לא, פה לא יהיה פיתוח, כי המבנה קיים בתוך תא השטח שאנחנו מקצים. זה המבנה, זה אותו חלק מחלקה.

מר עידן למדן: אם צריך אין בעיה, אבל לפחות שנדע מראש.

מר עינב בן יעקב: בכל מקרה זה יחזור אליך.

מר עידן למדן: אין לי בעיה, גם אם צריך, אני אומר...

מר עינב בן יעקב: החוזה יבוא אליכם עוד פעם לאישור. לפני שאתם מאשרים אנחנו מכינים טיוטת חוזה, מעבירים להנהלה וחוזרים אליכם.

גב' שירה אבין: מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 84: הוחלט לאשר פה אחד הקצאת קרקע לעמותת אנוש – סמט' במעלה 9, בהתאם להמלצת ועדת הקצאות מיום 28.5.2014. אישור הקצאת קרקע לתקופה בת 10 שנים וגביית דמ"ש סמליים 1 ₪ לשנה. בכפוף לאישור שר הפנים.

6. אלי ורות נתן, חנות מס' 5 (אטליז), רח' הרב קוק במרכז המסחרי.

א. אישור פטור ממכרז.

ב. אישור הארכת הסכם שימוש בנכס.

בהתאם לחוות דעת משפטית מיום 26.12.2013.

גב' שירה אבין: עוד נושא שהוא גם טכני, סעיף מס' 6, אלי ורות נתן, חנות מס' 5, רח' הרב קוק במרכז מסחרי. בבקשה.

מר עינב בן יעקב: במתחם המסחרי, רח' הרב קוק, הוא נבנה בערך בשנות ה-60 ע"י העירייה.

עו"ד אבי גרובר: מתי מסדרים שם את הקומה השנייה?

מר עינב בן יעקב: יש שם בעיה של היתרים, אבל זה לא הנושא לכאן.

עו"ד אבי גרובר: למה? זה מקום טוב, אני בעד לבנות את הקומה השנייה, רק צריך לסדר את זה.

מר עינב בן יעקב: המתחם המרכזי נבנה בשנות ה-60 ע"י העירייה שמכרה את החנויות האלה לקק"ל, שפרסמו מכרזים, למעט חנות אחת בשטח של 33 מ"ר. החנות הזאת משמשת כאיטליז. מ-1989 נחתם הסכם שימוש עם אלי נתן לצורך שיקום, ובין היתר ההסכם איתו חודש מספר פעמים עפ"י ההמלצות של אגף הרווחה בעניין של הפטור ממכרז. החוזה הסתיים באוקטובר 2013. מדובר על זוג בני 69, הם התפרנסו 25 שנים מהנכס. אני ברמה האישית לא בעד להאריך לכל מי ש... את הפעילות שלו בנכס, אנחנו לא מקבלים דמי שימוש ראויים מכולם, אבל מאחר ובמקרה הזה מדובר על זוג שהתפרנס 25 שנים, אין בעיה מבחינת רישיון עסק עם העסק הזה, גם בדקתי את הנושא עם טלי נדיר, שבאמת צורפה חוות דעת שלה שהזוג בונה על ה... פטור ממכרז. ביקשנו חוות דעת של עו"ד חייקין לעניין הארכת ההסכם, בתנאי שהזוג יידע שאין מה שנקרא רשות שימוש. שרשות השימוש היא אישית, ואנחנו לא נמצא את עצמנו עם שותפים נוספים מתמודדים עם הילדים שלהם.

- עו"ד אבי גרובר:** כמו דמי מפתח, בקיצור.
- !!!:** והוא יודע ומתחייב.
- מר עינב בן יעקב:** זה כתוב בחוזה.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** איפה עידן וזה?
- גב' שירה אבין:** בסדר, מי שפה פה.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** זה פורום מתאים?
- גב' פרח מלך:** מותר.
- גב' שירה אבין:** פה אחד, הלאה.
- גב' פרח מלך:** מותר.
- עו"ד מיכה בלוס:** שלושה זה המינימום.
- עו"ד אבי גרובר:** רק לכמה שנים זה?
- מר עינב בן יעקב:** 5 שנים.
- עו"ד אבי גרובר:** אני לא זוכר שזה כתוב פה.
- מר עינב בן יעקב:** כתוב. יש לך את ההחלטה.
- גב' פרח מלך:** הנה, עד ה-30/9/18.
- גב' שירה אבין:** ההחלטה: אישור פטור ממכרז בהתאם לחוות הדעת המשפטית מיום 26/12/13, אישור הארכת הסכם רשות שימוש אישית

שאינה ניתנת להעברה, גם לא לבנים ממשכים, מיום 1/11/13 ועד ה-30/9/18 ובכפוף לתשלום דמי שכירות, הוצאות נלוות ואישור שר הפנים.

החלטה מספר 85: הוחלט לאשר פה אחד פטור ממכרז לאלי ורות נתן, חנות מס' 5 (אטליז), רח' הרב קוק במרכז המסחרי, בהתאם לחוות הדעת המשפטית מיום 26/12/13, וכן אישור הארכת הסכם רשות שימוש אישית שאינה ניתנת להעברה, גם לא לבנים ממשכים, מיום 1/11/13 ועד ה-30/9/18 ובכפוף לתשלום דמי שכירות, הוצאות נלוות ואישור שר הפנים.

12. אישור הסמכת פקח – רוסלן סלבין ת.ז. 320687486.

גב' שירה אבין: יש כאן אישור של הסמכת פקח, שזה גם צעד טכני. הפקח הוא רוסלן סלבין, ת.ז. 320687486. אנחנו שמחים על פקחים חדשים שנכנסים.

עו"ד מיכה בלוס: אבל בכפוף לבדיקתי.

עו"ד אבי גרובר: באיזה תחום הוא פקח? איכות הסביבה לא צריך הכשרות מסוימות?

גב' שירה אבין: אז אני מציינת שאישור הסמכת הפקח הוא כמובן מותנה באישורו של היועץ המשפטי לעיריית רמת השרון, עו"ד מיכה בלוס. מי בעד?

מר אהרון אלמוג אסולין: פיקוח למה אבל?

גב' שירה אבין: פקח עירוני. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 86: הוחלט לאשר פה אחד הסמכת פקח – רוסלן סלבין ת.ז.
320687486, בכפוף לאישור היועץ המשפטי.

מר עידן למדן: אני ב-6 נמנע, כי לא מספיק עקבתי.

גב' שירה אבין: אתה לא היית פה.

עו"ד מיכה בלוס: לא היית – לא הצבעת.

11. אישור הרחבת צו חניה במתחם הסינמה סיטי גלילות צפון.

גב' שירה אבין: יש עוד דבר טכני, שזה סעיף 11, שזה אישור הרחבת צו חניה במתחם הסינמה סיטי גלילות צפון. ולדי, תסביר את זה רק ככה בקצרה על מה אנחנו מדברים.

אדר' ולדימיר לוי: אנחנו התחלנו בגלילות צפון לגדר את השטח ולעשות כיכר, ולפני הכיכר מעבר תת קרקעי ולהזיז את הכביש למקום העתידי שהוא צריך להיות. בגלל זה אנחנו כרגע מקטינים את שטח החניה, וכדי לתת להם תוספת לאותו שטח חניה אז אנחנו מכשירים את שטח החניה מזרחה וצפונה.

מר עינב בן יעקב: השטח שממול הכניסה הראשית.

אדר' ולדימיר לוינ: זה השטח שאנחנו לוקחים היום, מקטינים את איפה שהם חונים, עושים את המעבר התת קרקעי להולכי רגל מכל המגרשים האלה, אנחנו צריכים לתת להם תוספת חניה. זה הכל.

עו"ד אבי גרובר: סומך עליך.

גב' שירה אבין: זה דבר מבורך.

מר עידן למדן: השטח הוא שטח פרטי או שטח שלך?

אדר' ולדימיר לוינ: פרטי. אבל ברגע ששטח הוא לא בשימוש יש לנו אפשרות להוציא צו חניה ולעשות את זה חניה ציבורית בלי תשלום.

מר עידן למדן: למה אנחנו לא עושים אותה ציבורית עם תשלום? כמו בתל אביב או כמו בזה.

מר עינב בן יעקב: זה לא שטח שלך, אתה לא יכול.

מר עידן למדן: זה שטח פרטי, זה מה ששאלתי.

גב' שירה אבין: מי בעד אישור הרחבת צו חניה במתחם הסינמה סיטי גלילות? פה אחד.

החלטה מספר 87: הוחלט לאשר פה אחד הרחבת צו חניה במתחם הסינמה סיטי גלילות צפון.

גב' שירה אבין: יושב אתנו כאן רוני דנה. רוני בא להתייחס לסעיף 9, דיווח בדו"ח הכספי המבוקר לשנות 2013. רוני, אנחנו נשמח בקצרה.

מר גיל גורדון: רק מילה לפני זה. קיבלנו בדו"ח הביקורת הערות שאנחנו לא עומדים בלוחות זמנים מבחינת אישור הדו"חות ואחרי זה גם פרסום דף לתושב. מה שהפעם אנחנו עושים, אנחנו אפילו מקדימים את זה ומביאים את זה לאישור. אם אני לא טועה עד סוף אוקטובר זה צריך לעלות כבר לאתר, אנחנו נעלה את זה מיד אחרי האישור פה במהלך השבוע הבא.

גב' שירה אבין: אני לפחות מציעה שרוני יוכל, מאחר והוא בא היום, אנחנו ניתן לו קודם כל לעשות את הסקירה. אם אנחנו נראה שזה משהו שהולך להיות ארוך אנחנו פשוט ניאלץ-

רו"ח רוני דנה: סקירה קצרה, אם יהיו שאלות-

גב' שירה אבין: אני אומרת, אם יהיו הרבה שאלות אתה תיאלץ לבוא ולבלות אתנו שוב.

רו"ח רוני דנה: אין בעיה. הדו"ח הכספי השנתי נערך ע"י רואה חשבון חיצוני שמשרד הפנים ממנה לכל רשות ורשות. אני אתחיל לסקור, ברשותכם, בעמ' 6. יש לכם את הדו"חות בפניכם. עמ' 6 הוא ביצוע התקציב הרגיל לשנת 2013. יש לנו כאן גם להכנסות, גם להוצאות, 3 טורים, אחד זה התקציב המאושר, השני זה הביצוע בשנת 2013 וטור השוואה של ביצוע של שנת 2012. סך הכל התקציב המאושר עמד על 360. אני אעגל את המספרים, ברשותכם. 360 מיליון ₪. הביצוע בהכנסות הגיע ל-366 מיליון ₪ וההוצאות ל-372 מיליון ₪. סיימנו את השנה בגירעון של 6.5 מיליון ₪ במעוגל. אנחנו לא היינו אמורים לסיים בגירעון. היה בתקציב המאושר של העירייה העברה

של 7 מיליון ₪ מתוך כספים שהתקבלו מתע"ש, ולאחר תום שנת הכספים משרד הפנים, המחוז, החליט שהוא לא מאשר את ההעברה הזו ולכן היא לא בוצעה בפועל בספרים, ולכן בעצם נוצר הגירעון שלא יכולנו לשלוט כבר על איך שהוא לא ייווצר, מפני שאנחנו כן התבססנו על צד ההכנסה של 7 מיליון ₪. ברשותכם אני חוזר חזרה לעמ' 4, זו סקירה קצרה על המאזן. היה לנו נכנסים בקופה, נזילים, של 7,700,000 ₪, הכנסות מתוקצבות שטרם התקבלו כ-7 מיליון ₪, שזה בעיקר כרטיסי אשראי, וניירות ערך שכירים בבנקים של 11.5 מיליון ₪. בנוסף יש לנו השקעות כ-60 מיליון ₪ לכיסוי יתרת כספי קרנות הרשות בקיזוז גירעונות זמניים בתב"רים איפה שיש. יש כאן השקעות בתאגיד המים והביוב של 66 מיליון ₪, מוצג גם בצד האקטיב וגם בפסיב. זה בגדול תמונת המצב. אם תרצו עוד, יש לי מלא לספר, אבל אני מניח שאתם עייפים. אם תרצו לשאול שאלות אני אשמח.

עו"ד אבי גרובר: מה זה מקורות עצמיים אחרים?

רו"ח רוני דנה: עצמיות אחרות, זה כל ההכנסות שאינן מתוך חינוך ורווחה. זה לא הכנסות מחינוך ורווחה, זה יכול להיות היטלים, אגרות, מיסים, כל זה.

עו"ד אבי גרובר: והבדל כזה של מעל ל-100 מיליון ₪ היה שם? בין 2012 ל-2013? אין פה מספרים על העמודים, טופס מס' 3.

רו"ח רוני דנה: לא, אתה מסתכל על הריכוז של התקציב הבלתי רגיל.

עו"ד אבי גרובר: כן.

רו"ח רוני דנה: מה השאלה?

- עו"ד אבי גרובר:** כזה הבדל היה לנו בין השנים, בין 2012 ל-2013?
- רו"ח רוני דנה:** כן. בשנת 2012 היתה מכירת נדל"ן ב-86.5 מיליון ש"ח.
- עו"ד אבי גרובר:** זה לא היה ב-2013? אני זכרתי אותה ב-2013.
- רו"ח רוני דנה:** לא, זה היה ב-2012, כולל הכנסות מתע"ש של 20 ומשהו מיליון ש"ח. אז זה בעיקר.
- עו"ד אבי גרובר:** איזה 22 מיליון ש"ח היה ב-2012?
- רו"ח רוני דנה:** מתע"ש.
- עו"ד אבי גרובר:** ב-2012 היה 20 ומשהו מיליון?
- רו"ח רוני דנה:** כן.
- עו"ד אבי גרובר:** ה-22 מיליון ש"ח זה ב-2014.
- רו"ח רוני דנה:** לא.
- עו"ד אבי גרובר:** 2013. ההסכם נחתם כבר שבוע לפני הבחירות.
- מר גיל גורדון:** כן, נכון, ב-2013.
- עו"ד אבי גרובר:** אז ה-22 הם לא ב-2012, הם 2013.
- רו"ח רוני דנה:** אוקיי. פה בעיקר היתה מכירת הנדל"ן של 84.5 מיליון ש"ח שהקפיצה את ההכנסות.
- מר גיל גורדון:** עד כמה שאני זוכר גם היטלים היו ב-2012...

עו"ד אבי גרובר: סעיף התביעות, יש פה איזה תובענה ייצוגית אני רואה. בקשה להכרה כתביעה ייצוגית. התקיים דיון, יועציה המשפטיים של הרשות מעריכים את סיכוייה של התביעה של 50%. אם מי שהגיש אותה תב"ע 348,000 וזה כאילו ייצוגי, זה 348,000 בשם כל ה-

רו"ח רוני דנה: כן.

עו"ד אבי גרובר: זה לא בשם האחד. כי זה כבר אפשר להתחיל לארוז.

מר גיל גורדון: זה התובעים הייצוגיים.

עו"ד ברוך חייקין: לא, לא, התובעים הייצוגיים זה שקל נקודה משהו. הסך הכל של כלל האוכלוסייה.

עו"ד אבי גרובר: אתה מטפל בזה?

עו"ד ברוך חייקין: איזה תיק? אני כמעט בטוח שכן, אני זוכר פשוט את הסכום.

עו"ד אבי גרובר: כי ראיתי קצת מטושטש לרגע.

עו"ד ברוך חייקין: אני אגיד לך יותר מזה, סכומים ברשויות מקומיות של תביעות ייצוגיות, לרוב הסכום עצמו הוא נמוך, המקסימום זה כמה אלפי שקלים, והסכום המצטבר של כלל האוכלוסייה הוא גבוה. פה זה היה משהו קטן.

עו"ד אבי גרובר: הבנתי.

אדר' ולדימיר לוי: תמיד בשקל.

עו"ד אבי גרובר: לא יודע, 'תמיד' זו מילה גדולה. אחת העיריות היתה תביעה על היטל תיעול, שאני יודע שזה לא היטל בשקל, והתביעה שם די התקבלה. וגם פה לוקחים היטל תיעול. זו שאלה שמתישו יכול להיות שמישהו פה יבין את זה.

עו"ד ברוך חייקין: אם אני זוכר נכון, זה היה עניין של ארנונה, או רטרואקטיבי או...

עו"ד אבי גרובר: מה שהיה שם בדיון, אמרו ש-30 שנה אחרי אתה לא יכול לבוא ולבקש פתאום כסף על צינורות ששמת לפני 30 ומשהו שנה. אני אומר לך, היתה תביעה ייצוגית בהוד השרון ושילמו המון כסף. היועץ החיצוני שהגיש תביעה כנגד העירייה בטענה ליחסי עובד מעביד על חצי מיליון ₪ וכל זה-

מר גיל גורדון: אלמוג.

עו"ד אבי גרובר: מדובר באלמוג אדונסקי?

גב' שירה אבין: אני לא רוצה לדבר על גופם של אנשים כאן.

עו"ד אבי גרובר: למה לא? הבנאדם בא, משחק אותה כאילו הוא רץ לבחירות, והוא בא ואמר 'אני אוהב את העיר ורץ לעיר ורוצה להיות קודקוד' ועכשיו הוא תובע את העירייה בחצי מיליון ₪ אחרי שהוא קיבל בחשבונית סכומי כסף מטורפים-

גב' שירה אבין: אבי, אפשר לתת דוגמאות של מצבים, אני לא רוצה שניכנס כאן לגופם של אנשים.

עו"ד אבי גרובר: לא, אני רוצה שזה יהיה בפרוטוקול.

מר גיל גורדון: למרות שזה בדיון משפטי כרגע.

עו"ד אבי גרובר: שהבנאדם הזה, שהוא משחק אותה כאילו הוא רוצה להיות ראש העיר העתידי של רמת השרון, הוא בא והוא תובע את העיר על הרבה מאוד כסף אחרי שהוא קיבל פה כסף מעל ומעבר למה שהוא עשה. הוא בא ובחשבונית כל חודש 12,000 ₪ לקח?

מר גיל גורדון: ...10

עו"ד אבי גרובר: אפשר להתווכח על מה הוא עשה בשביל הכסף הזה, ועכשיו הוא גם בא ותובע בלי בושה.

גב' שירה אבין: מאחר והנושא נמצא בהליך משפטי, אני חושבת שזה לא המקום-

עו"ד אבי גרובר: אני חושב שהוא חוצפן. אני אישית חושב שהוא חוצפן שהוא בא ובכלל תובע את הכסף הזה אחרי כל מה שהוא קיבל מהעירייה הזאת ושהוא הסתובב פה ושיחק אותה בוס גדול והתקשר פה, ניסה לדחוף את עצמו גם לכל מיני מכרזים. רגע, הערבויות לקבוצות הספורט, לפי מה שאני רואה פה למעשה כל הערבויות כמעט פגו. אולי אחת שאוטוטו נגמרת בכדורגל וזהו?

מר גיל גורדון: מיליון וחצי?

עו"ד אבי גרובר: הכל... וזהו, ואין לנו-

גב' שירה אבין: יש לנו עוד 2.1.

עו"ד אבי גרובר: לא, אני אומר, לא מופיע פה. כתוב פה ערבות לקבוצת הספורט 1.5 מיליון ₪, בתוקף עד אוגוסט, עוד 800,000 בתוקף עד אוקטובר, ובכדורסל זה כבר נגמר לפני חצי שנה.

מר גיל גורדון: אז לגבי הכדורגל שולם חלק. כמו שאמרה שירה, זה עכשיו בסביבות 2.1 מיליון ₪. כדורסל להערכתי-

עו"ד אבי גרובר: מה זאת אומרת? הערבות גדלה?

גב' שירה אבין: הערבות עומדת על 2.1.

מר גיל גורדון: ההלוואה גדלה, ובהתאם לזה גם הערבות.

עו"ד אבי גרובר: אנחנו ערבים עד סכום מסוים, אנחנו ערבים בלי הגבלה?

מר גיל גורדון: לא, אתה ערב להלוואה, אבל ההלוואה היא בתנאים מסוימים.

עו"ד אבי גרובר: הבאת לנו פה מספר. אני זוכר שאישרנו למשל קצת לפני הבחירות, אישרנו מיליון ₪ לטובת אגודת הספורט.

מר גיל גורדון: דקה, אבל זה ירד הסכום הכולל. זה היה 801.5, זה היה 2.3, עכשיו זה בסביבות 2.1. זה יותר נמוך מהסכום המקורי.

עו"ד אבי גרובר: ה-5.1 עד אוגוסט, כשהערבות פגה הערבות פגה. או מממשים או שהיא פוקעת.

גב' שירה אבין: אז רגע, זה בדיוק העניין, אבל זה נורא פשוט. יש 2.1 ערבות של עיריית רמת השרון לקבוצת ניר רמת השרון. אנחנו ערבים

לבנק. אנחנו יושבים בשבוע הזה, יש לנו ועדת כספים, שם אנחנו נדון בנתח הראשון שהולך לרדת מעיריית רמת השרון לטובת הערבות.

עו"ד אבי גרובר: סגן ראש העיר המחזיק בתיק הספורט יבוא לישיבה הזאת?

גב' שירה אבין: אני כולי תקווה. לא יודעת, אנחנו נבדוק. ומעבר לזה, לאחר מכן יש לנו עכשיו 700 שיצטרכו לרדת, אנחנו נצטרך לאשר את זה, ואחר כך יש את היתרה שזה עוד מיליון וחצי שיצטרך לרדת ב-2015. זו הערבות שנתנו ואלה הסכומים שככה זה יחולק. אז אין גדלה / קטנה / לא גדלה / כן קטנה. זו המציאות, זה הסכומים וזהו, אין מה פה יותר מדי לייפות את העניין. העניין מאוד לא יפה, אבל מאחר ואנחנו ערבים אז אנחנו צריכים גם לשלם את הכסף, זה הכל. בשביל זה אני אומרת שצריך לשקול נכון את צעדינו ולכלכל נכון את צעדינו קדימה.

עו"ד אבי גרובר: שאלה אחרונה, אני חושב שהיא שאלה אחרונה, זו דרך תמיד נהדרת לקבל את הקשב בחזרה כשאתה אומר 'שאלה אחרונה', כולם ישר מרימים את הראש ואז אתה יכול פתאום להרביץ עוד 4 שאלות ואז בשלישית אתה מתחיל לאבד אותם עוד פעם, ואז אתה אומר 'משפט אחרון'.

גב' שירה אבין: אבי.

עו"ד אבי גרובר: חינוך ללא תקן. נספח 4 לטופס 2. עמ' 31. הסעיף היחיד שאני רואה שיש, בחינוך יש עובדים שעובדים ללא תקן?

מר אהרון אלמוג אסולין: בחייאת אבי, זה רלוונטי? עזוב, אני לא רוצה להישמע כמו טל עזגד, אבל אתה באמת מגזים. אתה עכשיו מדבר איתי על חינוך עם תקן / בלי תקן?

עו"ד אבי גרובר: כן... לעבוד בלי תקן.

רו"ח רוני דנה: אבי, יש לך פה פעילות של חצי מיליארד ₪.

עו"ד אבי גרובר: אז אתה אומר שזה כסף קטן.

רו"ח רוני דנה: אני אומר ש-150,000 ₪ חבל להתעסק. אני גם לא

יודע לתת לך תשובה מי זה ספציפית החינוך ללא תקן. אבל אם זה חשוב אנחנו לישיבה הבאה-

גב' שירה אבין: בסדר, אפשר להביא את זה רק כהסבר.

עו"ד אבי גרובר: אני יכול להגיד אבל בשורה אחת שרואים פה

שהיתה שנת בחירות, זה ניכר בתקציב הזה שהיתה שנת בחירות וככה זה נראה.

מר אהרון אלמוג אסולין: חכה ליום רביעי.

עו"ד אבי גרובר: מחר יש את שיתוף הציבור, בשלישי יש ועדת

התנגדויות, ברביעי עוד ישיבה-

גב' שירה אבין: אמרתי לכם. חברים, אני מבינה שנורא נעים לנו

ביחד באמת, אבל בואו, אנחנו רוצים גם לסיים. זה בסך הכל היה דיווח, כך שאנחנו גם לא צריכים להצביע. רק היה חשוב לי שכן, גם כדי לכבד את מי שהגיע להיות אתנו, אז אתה קודם כל משוחרר ותודה.

7. אישור פרוטוקולים של ועדת תמיכות מיום 21.4.2013, 18.7.2013,
28.10.2013

8. אישור פרוטוקולים של ועדת תמיכות מיום 6.8.2014, 14.8.2014.

גב' שירה אבין: יש שני נושאים, שאני כבר אומרת לכם שאני לא הולכת להעלות אותם היום, וזה נושא אישורי הפרוטוקולים של ועדת התמיכות, כי זה משהו שדורש דיבור ושיח, ולכן מה שאנחנו נעשה, אנחנו נראה אולי לחבר את זה יחד עם ועדת הכספים או איזשהו דיון אחר, אם תהיה לנו ישיבת מועצה שלא מן המניין, מועצת עיר. אנחנו נראה איך אנחנו נעשה את זה כדי שהחודש נטפל גם בזה.

10. אישור נוהל ועדת שמות.

גב' שירה אבין: יש כאן את הנושא של אישור נוהל ועדת שמות. בסך הכל זה דבר שהתבשל הרבה מאוד זמן. יש לנו אנשים, גם תורם פוטנציאלי וגם אנשים שרוצים להנציח, ואני חושבת שהרבה מאוד זמן הדברים נדחו, והיו בחירות והיה פה והיה שם, ותמיד היה מי שדאג לדחות את הנושא. אני חושבת שלא ראוי להמשיך ולדחות את זה, כי אז זה ייקח עוד חושד ועוד חודש, ויש אנשים שמחכים, אני חושבת שכדי שאנחנו נוכל לכבד אותם מן הראוי שאת הנושא הזה נסיים. אז בסך הכל כולם קיבלו את זה, אם יש שאלות כאלה ואחרות כדי לקדם את הנושא – כן, אבי.

עו"ד אבי גרובר: אנחנו בזמנו הצענו, רותי הציעה בתמיכתי המלאה, שאנחנו נפעל לאזן בין גברים לנשים בחלוקת שמות.

גב' שירה אבין: יש.

עו"ד אבי גרובר: זה לא מופיע.

גב' שירה אבין: אז זה יופיע. מה קרה? אפשר תמיד להוסיף.

עו"ד אבי גרובר: אז אני מבקש להוסיף את זה.

עו"ד מיכה בלוס: אני חושב שהוספנו את זה בנוהל.

עו"ד אבי גרובר: אני חיפשתי את זה.

עו"ד מיכה בלוס: אני לא אכתוב שאני אאזן בין נשים לגברים, זה נשמע מאוד לא טוב. זה ברור לחלוטין שהמדיניות קיימת.

גב' שירה אבין: לא, אפשר לכתוב לדאוג לשוויוניות בין המינים, זה הכל.

עו"ד אבי גרובר: אני לא ראיתי את זה פה.

עו"ד מיכה בלוס: אני חושב שזה רשום איפשהו.

גב' שירה אבין: אם זה לא רשום אז אנחנו-

עו"ד מיכה בלוס: אבי, פשוט אני רוצה כבר לצאת עם הנוהל הזה, להתחיל לעבוד.

עו"ד אבי גרובר: בסדר, אז מה הבעיה להוסיף שורה?

גב' שירה אבין: אין בעיה, הוא יוסיף.

עו"ד מיכה בלוס: אם יש עוד איזושהי בעיה פה ושם אנחנו נוסיף. אם יש בעיה שאין שוויוניות, יש...

גב' שירה אבין: אז אני אומרת, אם אין סעיף כזה קיים אנחנו נוסיף את הסעיף של שוויוניות בין המינים ונסגר עניין. כן, דברים נוספים?

מר אהרון אלמוג אסולין: אחראי הלאה לנוהל. יש ים של שותפים לדבר הזה. מי דואג שהוא מתממש, מי דואג לעדכן את הנוהל הזה?

עו"ד מיכה בלוס: המנכ"לית, כתוב. כתוב בכל לוח הסמכויות בצורה מדהימה, אני בכלל מאוד אהבתי את הנוהל הזה בצורה שבה הוא מנוסח, כל הסמכויות וכל בעלי התפקידים כתובים, לא כתוב מי אחראי.

עו"ד מיכה בלוס: תמיד מנכ"ל העירייה אחראי.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז תוסיף.

עו"ד מיכה בלוס: אני אוסיף, אין בעיה.

גב' שירה אבין: אין שום בעיה. בכל מקרה אני אומרת שאפשר להוסיף את הסעיף.

עו"ד מיכה בלוס: השוויון בין המינים, ככל הניתן, כי יכול להיות מצב שגם אם נרצה לא נגיע לשוויון.

גב' שירה אבין: ברור, מיכה.

עו"ד מיכה בלוס: אפשר לאשר את הנוהל?

גב' שירה אבין: אפשר לאשר את הנוהל. אני אומרת רק שמה שאני

מבקשת-

עו"ד אבי גרובר: רגע, אבל הסכום של 500,000 ₪ בקריאת שם התורם במבנה שלם, זה לא סכום קצת מגוחך? אין מבנה ב-500,000 ₪.

גב' שירה אבין: למה? גן ילדים. לא ב-500 אבל-

עו"ד מיכה בלום: מעל 500. מבנה קטן, זה חלקי-

גב' שירה אבין: אם יש גן ילדים שעולה 800 או 900-

עו"ד אבי גרובר: כי בסוף אתה עם אולם שזה 100,000 דולר כששער הדולר היה 3 ולירה, ואתה קראת אולם שלם בשיפוץ של 12.5 מיליון ₪-

עו"ד מיכה בלום: אם נראה שזה לא עובד אנחנו נחזור לפה.

עו"ד אבי גרובר: אתה יודע, ביד לבנים זה לא עומד בקריטריון הזה. השם שקראת לאולם ביד לבנים לא עומד בקריטריון הזה.

עו"ד מיכה בלום: אז אני אומר עוד פעם, אנחנו נראה. בשביל מה בא הנוהל? נתחיל לעבוד, אנחנו רואים משהו לא בסדר – נחזור...

עו"ד אבי גרובר: הסיפא של הסעיף הזה סוגרת את הפינה, אבל המספר הזה קצת נראה לי-

גב' שירה אבין: אני רק רוצה לומר שמאחר ואנחנו בתהליך בניית נהלים לכל הנושאים, ובאמת שוקדים על זה ברשותה של פרח ושל מיכה, באמת כדי לעשות את הכל, אז גם בנושא הזה צריך רק להוסיף שם שבאמת-

עו"ד מיכה בלום: כבר כתבתי.

גב' שירה אבין: יפה, אוקיי. אז מי בעד אישור?

עו"ד מיכה בלוס: אחרי מנכ"ל העירייה, וגם הוספתי את הנושא של השוויוניות.

גב' שירה אבין: מי בעד אישור נוהל ועדת שמות? פה אחד.

החלטה מספר 88: הוחלט לאשר פה אחד את נוהל ועדת שמות.

גב' שירה אבין: תודה רבה, שיהיה ערב נעים.

פרח מלך
מנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

1. פתיחת שנת הלימודים תשע"ה :

* דבר מ"מ וראש העירייה בפועל.

* דבר מנהלת אגף החינוך הגב' גילי מליק.

* מצגת שיפוצי קיץ.

- הנושא נדון.

2. אישור חוזה הקצאה וחווה פיתוח – עמותת אקי"ם, רחוב התלמים 1,

בהתאם להחלטת מועצה מיום 9.3.2014. +גובה דמ"ש סמליים של 1 ₪

לשנה.

החלטה מספר 81: הוחלט לאשר פה אחד חוזה הקצאה וחווה פיתוח –

עמותת אקי"ם, רחוב התלמים 1, בהתאם להחלטת מועצה מיום 9.3.2014.

+גובה דמ"ש סמליים של 1 ₪ לשנה.

3. אישור נוהל מתן רשות שימוש במקלטים ציבוריים בהתאם להחלטת

ועדת מקלטים מיום 25.5.2014.

החלטה מספר 82: הוחלט לאשר פה אחד את נוהל מתן רשות שימוש

במקלטים ציבוריים בהתאם להחלטת ועדת מקלטים מיום 25.5.2014. מנכ"ל

העירייה יהיה אחראי על ביצוע נוהל זה.

4. אישור תוספת להסכם חכירה בין העירייה לסוכנות היהודית – מתחם קריית הצעירים.

החלטה מספר 83: הוחלט לאשר פה אחד תוספת להסכם חכירה בין העירייה לסוכנות היהודית – מתחם קריית הצעירים.

5. הקצאת קרקע עמותת אנוש – סמט' במעלה 9 בהתאם להמלצת ועדת הקצאות מיום 28.5.2014. אישור הקצאת קרקע לתקופה בת 10 שנים. וגביית דמ"ש סמליים 1 ₪ לשנה. בכפוף לאישור שר הפנים.

החלטה מספר 84: הוחלט לאשר פה אחד הקצאת קרקע לעמותת אנוש – סמט' במעלה 9, בהתאם להמלצת ועדת הקצאות מיום 28.5.2014. אישור הקצאת קרקע לתקופה בת 10 שנים. וגביית דמ"ש סמליים 1 ₪ לשנה. בכפוף לאישור שר הפנים.

6. אלי ורות נתן, חנות מס' 5 (אטליז), רח' הרב קוק במרכז המסחרי.
א. אישור פטור ממכרז.
ב. אישור הארכת הסכם שימוש בנכס.
בהתאם לחוות דעת משפטית מיום 26.12.2013.

החלטה מספר 85: הוחלט לאשר פה אחד פטור ממכרז לאלי ורות נתן, חנות מס' 5 (אטליז), רח' הרב קוק במרכז המסחרי, בהתאם לחוות הדעת המשפטית מיום 26/12/13, וכן אישור הארכת הסכם רשות שימוש אישית שאינה ניתנת להעברה, גם לא לבנים ממשיכים, מיום 1/11/13 ועד ה- 30/9/18 ובכפוף לתשלום דמי שכירות, הוצאות נלוות ואישור שר הפנים.

12. אישור הסמכת פקח – רוסלן סלבין ת.ז. 320687486.

החלטה מספר 86: הוחלט לאשר פה אחד הסמכת פקח – רוסלן סלבין ת.ז. 320687486, בכפוף לאישור היועץ המשפטי.

11. אישור הרחבת צו חניה במתחם הסינמה סיטי גלילות צפון.

החלטה מספר 87: הוחלט לאשר פה אחד הרחבת צו חניה במתחם הסינמה סיטי גלילות צפון.

9. דיווח בדו"ח הכספי המבוקר לשנת 2013.

- ניתנה סקירה ע"י רו"ח רוני דנה

7. אישור פרוטוקולים של ועדת תמיכות מיום 21.4.2013, 18.7.2013, 28.10.2013.

8. אישור פרוטוקולים של ועדת תמיכות מיום 6.8.2014, 14.8.2014.

- הדיון בפרוטוקולים נדחה למועד אחר.

10. אישור נוהל ועדת שמות.

החלטה מספר 88: הוחלט לאשר פה אחד את נוהל ועדת שמות.